

תפ"ח 69765/07/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 69765-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני: כבוד השופטת רז-לוי - אב"ד

כבוד השופטת שלו

כבוד השופט משניות

המאשימה

מדינת ישראל באמצעות ב"כ - עו"ד ראמי אלמכאווי
מפמ"ד פלילי

נגד

הנאשם

פלוני (עציר) באמצעות ב"כ - עו"ד ציון גבאי

ה כ ר ע ת ד ין

ניתן לפרסם את הכרעת הדין, כאשר קיים איסור פרסום על שמם של המתלוננים, מקום מגוריהם, ועל כל פרט שעלול להביא לזיהוי, לרבות שמו של הנאשם בשל מגוריו בקרבת המתלוננים.

השופט א' משניות

א. כללי

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם מייחס לו עברה אחת של מעשה סדום, לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: החוק), וכן 4 עבירות של מעשים מגונים לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ביחד עם סעיף 345(א)(1) לחוק.

לפי הנטען בכתב האישום, הנאשם גר בשכנות לקטין א' יליד 00.00.06 ולקטין ב' יליד 00.00.05 (להלן בכדי למנוע בלבול, קטין א' יכונה המתלון, וקטין ב' יכונה הקטין). ביום 4.7.19 בסמוך לשעה 23:00 רכבו המתלון והקטין על אופניו של המתלון ופגשו בנאשם. המתלון ביקש מהנאשם לתקן את הברקס באופניו והנאשם נעתר לבקשתו. בסעיף 3 לכתב האישום נטען כי במהלך התיקון, ניגש הנאשם לשניהם, והיכה בידו באזור איבר מינם, תוך שהוא אומר לכל אחד מהם "אין לך ביצים".

בסעיף 4 נטען כי לאחר מכן, רכב הנאשם על האופניים כדי לבדוק את תקינותם, וקרא לקטין לגשת אליו. כשהגיע אליו, נעמד הנאשם מאחוריו, כך את ידו מסביב לבטנו, הוריד אותו על הדשא, ובאמצעות ידו השנייה אחז באיבר מינו של הקטין כמה פעמים ולקח ממנו את הטלפון הנייד שלו. הקטין בכה ואמר כי יקרא לאמו, והמתלון לקח מהנאשם את הטלפון הנייד שלקח מהקטין והשניים הלכו מן המקום.

למחרת, ביום 5.7.19 בסמוך לשעה 14:00 פגש הנאשם את המתלון כשהוא רכוב על אופניו ואמר לו "אין לך ביצים", והמתלון השיב שיש לו, ובתגובה אמר לו הנאשם שיבוא עמו לבנין שבו הוא מתגורר. כשהגיעו לחדר המדרגות, פתח הנאשם את הרוכסן במכנסיו של המתלון והוציא מבעד לתחתונים את איבר מינו ואשכיו של המתלון דרך הפתח, נגע באשכיו ושפשף את איבר מינו של המתלון בידו. כתוצאה מכך נפל המתלון על המדרגות וניסה להימלט מהנאשם, ואילו הנאשם חסם את המתלון ונצמד אליו בגופו.

הנאשם הפשיל את מכנסיו ותחתוניו, רכן עם איבר מינו לעבר המתלון ושאל אותו אם הוא רוצה להכניס לפה, וכן מדוע אינו מכניס לפה, או דברים דומים. המתלון סירב בטענה כי זה מגעיל ולא צנוע, והנאשם השיב לו כי זה המקום הכי צנוע בגוף, וטוב לעשות את הדברים האלה או דברים דומים. לאחר מכן משך הנאשם בחוזקה את ידו של המתלון והניח אותה על איבר מינו, ובתגובה לכך המתלון אחז בחוזקה באשכיו של הנאשם בכדי להכאיב לו, והנאשם שאל אותו לפשר מעשיו, וביקש ממנו לחדול מכך כי זה כואב לו.

לאחר מכן פתח הנאשם את כפתור מכנסיו של המתלון, הפשיל את מכנסיו ותחתוניו באופן שישבנו של המתלון נותר חשוף, ואמר למתלון שיסתובב כדי שהוא יכניס לו לתחת, והמתלון השיב לו כי אינו יודע מה זה. הנאשם הרחיק בידי את פלחי יושבנו של המתלון והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלון תוך שהוא אומר לו "נכון זה כיף, נכון זה כיף?", אחז בבטנו של המתלון ונע קדימה ואחורה. לפתע צלצל הטלפון הנייד של המתלון, שאמר לנאשם כי אביו מתקשר והוא חייב ללכת. הנאשם חדל ממעשיו רק כאשר אדם אחר שזהותו אינה ידועה עבר בקרבת מקום.

לאחר המעשים הללו, אמר המתלון לנאשם כי יתלון עליו במשטרה, והנאשם השיב לו במילים הבאות: "סתם תיקנתי לך את האופניים ואתה ככה מחזיר לי? חבל אני סתם אהיה בכלא ואז לא יהיה מי שיתקן לך את האופניים". בתגובה אמר המתלון לנאשם שיעשה זאת עם אחותו, והלך.

במעשיו אלו, ביצע הנאשם במתלון ובקטין מעשים מגונים לצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיני, וכן ביצע במתלון מעשה סדום, וכל זאת כשהם קטינים מתחת לגיל 14 ובניגוד לרצונם.

במענה לכתב האישום מסר ב"כ הנאשם כי הנאשם כופר לחלוטין בעבירה של מעשה סדום, וטוען כי מעולם לא ביצע מעשה כזה במתלון ולא החדיר את איבר מינו לישובנו של המתלון. הנאשם אישר את הפרטים שבסעיפים 1 - 4 לכתב האישום אודות המפגש עם המתלונים ביום 4.7.19 בלילה. הוא אישר כי תיקן את האופניים לבקשתו של המתלון, ואישר גם כי ביצע במתלון ובקטין את המעשים המתוארים בסעיפים 3 ו-4, אך טען כי מדובר במעשה קונדס.

אשר לאירועים למחרת היום הנוגעים למתלון, אישר הנאשם את המפגש עם המתלון, כאשר עבר באופניו סמוך לביתו של המתלון, וזה ביקש ממנו שייתן לו לעשות סיבוב באופניו. הנאשם סירב לבקשה אך המתלון המשיך להציק לו. הנאשם אישר כי נכנס עם המתלון לחדר המדרגות של ביתו, אך טען כי המתלון הוא שפתח את רוכסן מכנסיו והוציא את איבר מינו. הנאשם אישר כי נגע במתלון אך ציין כי אינו זוכר כי נגע באיבר מינו. הנאשם הכחיש כי הציע למתלון לבצע בו מין אוראלי, ואישר כי לאחר שפתח את מכנסיו, המתלון לחץ בחוזקה על איבר מינו והוא שאל את המתלון לפשר מעשיו. הנאשם שב והכחיש כי ביצע מעשה סדום במתלון, וטען כי שיחת הטלפון של המתלון עם אביו הייתה לאחר שהמתלון עזב את הבניין.

בעקבות כפירתו החלקית של הנאשם, התקיימו הוכחות שבמהלכן העידו במסגרת פרשת התביעה המתלון, הוריו ודודתו, וכן הקטין והמדריך שלו במסגרת שבה הוא נמצא. כמו כן הוגשו בהסכמה 3 אמרות שמסר הנאשם במשטרה,

כולל דיסקים ותמלולים שלהם, דיסק הולכה והצבעה של המתלונן, דיסק הולכה והצבעה של הנאשם, וכן הודעתה של דודתו במשטרה חלף חקירה ראשית, ושני מזכרים של החוקרים. במסגרת פרשת ההגנה, הנאשם העיד לבדו, והוגשו חוות דעת רפואית הנוגעת לבדיקת המתלונן בשלב החקירה המשטרתית, שתי חקירות ילדים של המתלונן, כולל דיסקים ותמלולים שלהם, וכן דיסק ותמלול של הולכה והצבעה שלו, כאשר הדיסק הוגש כבר במסגרת פרשת התביעה וסומן ת/4, ובטעות הוגש בשנית במסגרת פרשת ההגנה.

המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בעיקרה בשאלה אם הנאשם ביצע מעשה סדום במתלונן, בכך שהחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן, כאשר ביחס לעבירות של המעשים המגונים הנאשם הודה בעיקרי העובדות שבכתב האישום. במהלך עדותו, הנאשם אף הודה בכך שהניח את איבר מינו על ישבנו של המתלונן, אך הכחיש בתוקף כי הייתה חדירה.

להלן אסקור בקצרה את הראיות שנשמעו במסגרת פרשת התביעה, כאשר תחילה אפרט בהרחבה את גרסתם של הקטין ושל המתלונן, ולאחר מכן אפרט בתמצית את עדותם של יתר עדי התביעה. בהמשך אסקור את הראיות שנשמעו במסגרת פרשת ההגנה בדגש על עדותו של הנאשם, ולבסוף אדון ואכריע במחלוקת שבין הצדדים.

ב. פרשת התביעה

1. עדותו של הקטין (עד תביעה 2)

שמיעת ההוכחות החלה ביום 10.9.19, ובאותו יום נשמעה עדותו של הקטין. הקטין הוא יליד 00.00.05, ובמועד האירוע נשוא כתב האישום טרם מלאו לו 14 שנים. שמיעת עדותו נדחתה לבקשת חוקרת הילדים, כדי שתוכל ללוות את הקטין במהלך העדות. אך בהגיע המועד הנדחה למתן העדות, החוקרת לא התייצבה לדיון והודיעה כי נוכח גילו של הקטין (אשר מלאו לו 14 שבועיים קודם לכן), אין לה חובה עפ"י החוק ללוות אותו, דבר שהיה תמוה מאוד בעינינו, שכן גם אם מלאו לו 14 שבועיים קודם לכן, לא נראה היה כי "בגר" באחת, באופן שיכול לאפשר העדתו ללא כל מלווה, במיוחד כשהיא הייתה אמורה להיות מודעת לכך שהוריו לא יהיו נוכחים, כפי שאכן היה. בנסיבות אלה, ועל מנת להקל על הקטין בעדותו, הקטין העיד בלא נוכחות הנאשם באולם אלא בהיוועדות חזותית כשהנאשם נמצא בחדר אחר בהיכל המשפט, ואנו השופטים ישבנו בסמיכות אליו באולם ולא על הדוכן, וללא גלימות.

הקטין שהגיע לדיון כשהוא מלווה במדריך מההוסטל שבו הוא נמצא, ציין בפתח עדותו כי הוא מתגורר בהוסטל בצפון ולומד בכיתה ח' בבית ספר באזור. הקטין ציין עוד כי ביום האירוע רכב על אופניים יחד עם חברו המתלונן שגר בשכונת לו, וכי הנאשם רצה לתקן להם את האופניים. הקטין ציין כי לא הכיר את הנאשם קודם לכן, אך במהלך העדות שנערכה כאמור בהיוועדות חזותית, הוא זיהה אותו במסך הטלוויזיה שהיה באולם וציין כי הוא האדם שתיקן את האופניים של המתלונן, ובמהלך תיקונם נגע באיברי המין שלהם בתנועה של "פליקות".

כשהתבקש להסביר את כוונתו, הדגים תנועה של מכה קטנה באמצעות האגודל והאצבע, וציין כי בעת שהנאשם תיקן את האופניים, הוא נתן לו "פליקות" באיבר המין, וכי כל האירוע היה מתחת לביתו של המתלונן. לדבריו, בתחילה המתלונן עלה לביתו להביא בורג מסוים, וכשירד - הנאשם נתן "פליקות" גם למתלונן (ראו פרוטוקול בעמ' 35, שו' 12 עד עמ' 36, שו' 28).

הקטין ציין עוד כי לאחר אותן "פליקות" שנתן להם הנאשם, הוא לקח אותו לאזור הדשא, הושיב אותו על הדשא, ותפס את איבר מינו מעל למכנסים בתנועות של לפיתה ושחרור, כשהנאשם יושב מאחוריו על הדשא, כאשר בידו האחת הוא מחבק אותו מאחור, ובידו השנייה הוא לוחץ על איבר מינו. כשנשאל כיצד הגיב, השיב: "אני בכיתי והשתוללתי... כי

פחדתי" (עמ' 38, שו' 33).

הקטין הוסיף כי המתלון היה לידו וניסה לעזור לו, אבל הנאשם איים עליו כי אם יתערב, הוא יעשה לו אותו דבר. לבסוף הנאשם שחרר אותו, ואז הוא גילה כי הנאשם לקח לו את הטלפון הנייד. לדבריו, הנאשם הקניט אותו תוך שהוא מושיט אליו את הנייד ומעלימו שוב, ולבסוף הם חטפו לנאשם את המכשיר ונמלטו מהמקום.

הקטין העיד עוד כי רק למחרת היום נודע לו על מעשיו של הנאשם כלפי חברו המתלון, כשהמתלון התקשר אליו ביום שישי בצהרים וסיפר לו שהנאשם נגע בו והוריד לו את מכנסיו. הקטין ציין כי המתלון סיפר לו כי פחד וברח עם אופניו לגן השעשועים, ומשם הוא התקשר אליו וביקש ממנו ללכת אתו למשטרה, והקטין מסר את הטלפון לאמו ששוחחה אף היא עם המתלון. בסוף החקירה הראשית, ציין הקטין כי שבוע לאחר מכן, עם חזרתו לפנימייה, שיתף גם את המדריך שלו ב' באירוע שקרה לו עם הנאשם.

בחקירה הנגדית אישר הקטין, כי אמר לחוקרת הילדים שהנאשם צחק כאשר היה אתו בדשא והוסיף כי אינו יודע למה צחק. הקטין הכחיש כי אמר לחוקרת שהנאשם התכוון לשחק אתו על הדשא, וציין כי לא הרגיש שמדובר במשחק, וכי היה לו מאוד לא נעים באירוע.

בהמשך שב הקטין ותיאר את הנגיעות של הנאשם, "הפליקות" כלשונו, באזור איבר המין שלו ושל המתלון, בדומה למה שתיאר בחקירה הראשית, וציין כי בעת תיקון האופניים נגע הנאשם גם בו וגם במתלון, ואילו כאשר היו על הדשא, הנאשם נגע רק בו באיבר המין, ואילו המתלון ניסה לשחרר אותו מאחיזתו של הנאשם.

בהמשך החקירה הנגדית נשאל הקטין על שיחת הטלפון בינו ובין המתלון ביום שישי, וציין כי המתלון התקשר אליו בשעה 12:00, וסיפר לו שהנאשם נגע בו שוב וגם הוריד לו את המכנסים. הקטין הוסיף כי בתחילה לא האמין למתלון, והמתלון מסר לו את מספר הטלפון של אביו, והקטין אכן התקשר לאביו של המתלון, שאישר לו את הדברים שמסר לו המתלון קודם לכן.

הקטין נשאל אם הוא יודע מה זה אונס והשיב בחיוב, וציין כי המשמעות היא שמורידים את המכנס "ועושים את זה בכוח" כלשונו, וכשנשאל אם הכוונה היא "ומכניסים בכוח" השיב בחיוב (עמ' 55, שו' 27). בהמשך ציין הקטין כי המתלון לא טען בשיחה כי הוא נאנס: "הוא לא אמר לי אונס והוא לא אמר דברים, הוא אמר לי רק שהוא הוריד לו את המכנס ונגע בו" (שו' 31), וכי אינו זוכר שסיפר למדריך שלו שהמתלון אמר לו שהוא נאנס (עמ' 56, שו' 3 - 5).

הקטין חזר על דברים שמסר בחקירה הראשית, כי כשהמתלון ביקש ממנו שיבוא אתו למשטרה, הוא מסר את הטלפון לאמו שהמשיכה את השיחה עם המתלון, אבל הוא אינו יודע מה היא אמרה לו באותה שיחה. הקטין עומת עם הגרסה של אמו כי נודע לה לראשונה על האירוע משיחת טלפון עם הוריו של המתלון שהתקיימה ביום שישי שבוע לאחר מכן, ועל כך השיב כי אינו זוכר, וכי לפי מה שהוא זוכר השיחה של המתלון עם אמו הייתה ביום שישי שבו אירע האירוע עם הנאשם.

2. עדותו של המתלון (עד תביעה 4)

המתלון העיד בבית המשפט ביום 24.10.19, ולבקשת ב"כ המאשימה החל בתיאור האירוע של יום שישי. תחילה תיאר את המפגש באותו יום עם הנאשם, ואח"כ המשיך בתיאור האירועים בכניסה לבניין שבו מתגורר הנאשם, לאחר שהנאשם הקניט אותו באומרו כי אין לו ביצים, והוא השיב כי יש לו: "...ואז אחר כך נכנסתי איתו לבניין ואז אחר כך

הוא הוריד את המכנס שלו והוציא את הזין שלו ואז אחר כך הוא אמר 'בוא תמצוץ לי' ואז אמרתי לו 'איכסה, זה מגעיל, זה המקום הכי לא צנוע בגוף' ואז הוא אמר 'זה המקום הכי צנוע בגוף' ואז אחר כך הוא בא להתקרב אלי. הוא אמר לי 'בוא תמצוץ לי' ואז נפלתי במדרגות. כי המדרגות היו מאחורה ואנחנו פנים מול פנים. ואז אחר כך הוא בא להתקרב אלי, נפלתי במדרגות ואז הוא התקרב אלי יותר..." (עמ' 73, שו' 11 - 17).

בהמשך תיאר המתלונן כיצד חסם אותו הנאשם ומנע בעדו מלצאת מהבניין החוצה, וציין כי הנאשם פתח את הרוכסן במכנסיו של המתלונן והוציא את איבר מינו מחוץ למכנסיים, תוך שהוא ממשש את אשכיו, ומבצע תנועות של שפשוף קדימה ואחורה באיבר מינו. וכך תיאר המתלונן את המשך האירוע (עמ' 74, שו' 25 - עמ' 75, שו' 17):

[...] ואז אחר כך הוא משך לי את היד לכיוון הזין שלו ואז אחר כך ניסיתי להחזיר את זה אחורה ואז הוא משך לי את הזין, הוא משך לי את היד לכיוון הזין שלו ואז אחר כך תפסתי לו את הביצים חזק ומחצתי לו חזק. ואז אחר כך הוא אמר נראה לי "אי זה כואב", ואז אחר כך הוא אמר "אז רוצה אני אדחוף לך לתחת?" ואז אמרתי לו "טוב בסדר, אני לא יודע מה זה" ואז הוא אמר "זה בסדר, זה משהו טוב, זה בסדר" ואז אחר כך הוא אמר "אז תסתובב עם הפנים מול הקיר" הסתובבתי, הלכתי עם הפנים לכיוון הקיר ואז אחר כך הוא בא, לקח את הידיים שלו, הוריד לי את המכנס ואז אחר כך את התחתון ופתח עם הידיים שלו את התחת שלי. עשה לי ככה.

כ.ה יעל רז לוי: העד מדגים תנועת הפרדה עם שתי הידיים לשני הצדדים.

המתלונן: ככה פתח לי את התחת. ואז אחר כך הכניס את הזין שלו לתחת שלי, איפה שמתפנים. ואז אחר כך הוא החזיק בי ככה בבטן.

כ.ה יעל רז לוי : העד מדגים תנועת אחיזה בשתי ידיים.

המתלונן: החזיק בי ככה בבטן.

כ.ה יעל רז לוי : כמו חיבוק.

המתלונן: כן. ועשה לי ככה עם הזין. הוא החזיק בי ככה ועשה לי ככה.

כ.ה יעל רז לוי : כן. העד מדגים תנועה של הנעת האגן אחורה וקדימה.

המתלונן: ואז אחר כך הוא... הרגשתי דגדוגים בבטן ואז אחר כך בדיוק אבא שלי התקשר [...]

בהמשך תיאר המתלונן את הדו שיח בינו ובין הנאשם כאשר הוא הלך מהמקום כשהנאשם הניח לו לאחר אותה שיחת טלפון, וכי הוא אמר לנאשם שיתלונן במשטרה, והנאשם השיב לו: "... למה אתה עושה לי את זה ככה? לא חבל שאני אשב בכלא? מי יתקן לך את האופניים? מי יתקן לך את הברקסים, מי יתקן לך את הפנצ'ר?" (עמ' 75, שו' 20). המתלונן הוסיף כי לאחר שעזב את הנאשם, הוא התקשר לאביו ואמר לו שמישהו אנס אותו, והאב השיב לו שידבר אתו על כך לאחר שהוא (האב) יחזור מהצפון.

המתלונן הוסיף כי לאחר האירוע ביום שישי הוא נסע עם משפחתו להתארח בשבת אצל מכרים בעיר אחרת, וכך תיאר

את הרגשתו באותה שבת: "כשנסענו ל... בשבת בבוקר לא יכולתי לקום מהמיטה. הרגשתי כל הזמן דגדוגים בבטן, כאבים בתחת, כאבי ראש, כאבי בטן. ולא התפנית גם שבוע... הייתי כל השבוע אצל דודה שלי. לא התפנית. ואז אחר כך... התפנית רק פיפי, לא קקי. ואז אחר כך... זהו, ואז כשאבא שלי חזר סיפרנו לו את כל הסיפור..." (עמ' 77, שו' 3 - 9).

בהמשך העדות סיפר המתלונן כי ביום חמישי מיד כשחזר לביתו מהביקור בבית דודתו, סיפר להוריו על מה שקרה ואז הוא ואביו הלכו לאמו של הקטין וסיפרו לה על האירוע שקרה לשניהם עם הנאשם ביום חמישי בערב, והיא הלכה יחד איתם לתחנת המשטרה להתלונן על הנאשם.

באשר למקרה שהיה יום קודם לכן - ביום חמישי בו המתלונן והקטין פגשו את הנאשם, ציין המתלונן בין היתר כי לאחר הפעם השנייה שהנאשם נגע באזור איבר המין של הקטין, הקטין שאל אותו "מה אתה רוצה לזין אותי? ואז הוא אמר לו לא, זה היה בטעות" (עמ' 79, שו' 12).

לאחר מכן, הם התקדמו לכיוון הדשא, ושם הנאשם גנב לקטין את הטלפון וברח, וכך מתאר המתלונן את המשך האירוע: "... ואז אחר כך (הנאשם) אמר (לקטין) 'בוא תתקדם אלי וקח את הטלפון' ואז (הקטין) אמר לו 'אני מפחד שתאנוס אותי', ואז אמרתי (לקטין) 'מה אתה מפחד, הוא אחלה גבר, הוא מתקן לנו את האופניים והכל' ואז אחר כך גנבתי ממנו את הטלפון כי ראיתי (שהקטין) מפחד" (שו' 19 - 22).

בהמשך התבקש המתלונן להבהיר פרטים אחדים ביחס לאירוע ביום שישי, וציין כי בתחילת האירוע הנאשם עשה לו "לפלוף קטן" באשכים, וכשהתבקש להבהיר את דבריו הסביר: "מרים את הביצים ככה למעלה" (עמ' 80, שו' 15 - 17). לאחר מכן הנאשם חשף את איבר מינו ושפשפו בידו, התקרב למתלונן וביקש כי ימצוץ את האיבר, והמתלונן נסוג לאחור לכיוון המדרגות, ונפל על המדרגות (עמ' 81). כשנשאל באיזה מצב היה איבר מינו של הנאשם בעת האירוע, והשיב המתלונן: "עמד והיה קשה" (עמ' 82, שו' 9).

כמו כן, תיאר כי כאשר התארח בבית דודתו בימים שלאחר האירוע, בעת ששיחק עם הבנים שלה, הזכיר בשיחה עימם את המילה "אונס" ודודתו שעברה במקום שאלה אותו מניין הוא מכיר את המילה, וכשהשיב לה "כי עשו לי את זה", עדכנה מיד את אמו, שבקשה ממנו לחזור הביתה. לדבריו, סיפר לראשונה את כל הפרטים במלואם, בשיחה עם אביו ואמו, ביום חמישי לאחר ששב הביתה מהביקור בבית דודתו (עמ' 85, שו' 12).

בהמשך העדות נשאל המתלונן מדוע הרגיש שהוא צריך לספר את הסיפור הזה, וכך השיב: "כי אם לא הייתי מספר...אני הרגשתי שכשאני אהיה גדול אני גם אעשה דברים כאלה, אם אני לא אספר אז כל החיים אני רק אזכר בדבר הזה. מתי שאני אראה אותו ברחוב אני אזכר בו ואני אזכר בדברים האלה (שם, שו' 22 - 24).

בסוף החקירה הראשית נשאל המתלונן מה ישיב על טענה כי הנאשם לא החדיר את איבר מינו לישבנו, כפי שהוא טוען, וכך באו הדברים לידי ביטוי בפרוטוקול (בעמ' 86, שו' 4 - 12):

עו"ד ראמי אלמכאוי : מה אתה תענה אם תעלה טענה לפיה
הנאשם, ח', לא החדיר את איבר המין
שלו לתוך הישבן שלך, לתוך פי הטבעת
שלך.

כ.ה גילת שלו : לא שהכל לא היה, אלא בעיקר זה שהוא
לא החדיר את איבר המין שלו.

המתלונן : הבנתי. הוא פתח לי את התחת והכניס
לי את הזין שלו. אני לא סתם אמציא עליו
דבר כזה. הוא תיקן לי את האופניים
בחינם, תיקן לי פנצ'רים בחינם. כל
הדברים. פנצ'ר לבד עולה לתקן 70 שקל
והוא תיקן לי אותם בחינם. למה שאני
סתם אמציא עליו כזה דבר?

עו"ד ראמי אלמכאוי : ומה אתה הרגשת באותו רגע שהוא
החדיר את איבר המין שלו לתחת שלך?

המתלונן : דגדוגים בבטן.

בתחילת החקירה הנגדית, בתשובה לשאלות בית המשפט, ציין המתלונן כי מאז האירועים עם הנאשם, הוא אינו לומד
בבית הספר מפני שהמנהלים "... מפחדים שאני אכנס לבית הספר ואעשה דברים כאלה בגלל מה שהם שמעו"
(עמ' 88, שו' 2). בהמשך ציין העד כי יש לו טלפון כשר, מפני שאביו לא הסכים שיהיה טלפון שאינו כשר כי אפשר
לראות שם דברים לא טובים, אולם אישר כי ראה סרטים פורנוגרפיים בטלפונים ניידים של חברים.

תחילה אמר כי "... אולי חבר הראה לי פעם או פעמיים" (עמ' 90, שו' 13), אולם בהמשך כשנשאל אם ראה הרבה
פעמים השיב: "לא הרבה פעמים. ראיתי אולי חמש פעמים, שלוש. לא ראיתי הרבה פעמים" (עמ' 93, שו' 3),
ואישר כי ראה בפעמים הללו כיצד "אנשים מכניסים לתחת" כלשונו, אולם הבהיר כי ראה רק כיצד גברים עושים זאת
עם נשים. המתלונן הוסיף בהקשר זה כי שמע על כך גם מחברים שלו שעושים זאת: "חברים שלי אמרו שהם מכניסים
לתחת. ומתי שהוא הכניס לי, אני הרגשתי דגדוגים בבטן ואני יודע שכשמכניסים לתחת מרגישים דגדוגים
בבטן... חברים שלי אמרו לי" (שם, שו' 13 - 17).

בהמשך העדות, אישר המתלונן כי לפעמים הוא סובל מכאבים ומדימום בפי הטבעת, אולם טען כי זה קורה לו פעם
בחודשיים, כשהוא "מתאפק מלעשות קקי" כלשונו (עמ' 94, שו' 10). כשנאמר לו כי ילד שסובל מכאב ועצירות גם
הכנסת אצבע לפי הטבעת תכאיב לו, השיב: "... אם עכשיו יכניסו לי אצבע אז זה לא יכאב לי. בגלל שלא
התאפקתי עכשיו לעשות כמה ימים קקי. זה מתי שאני מסתובב עם האופניים ויש לי קקי אז אני מתאפק. כי
אז פתאום בום, זה יוצא לי בגוש. ואז זה כואב. לא בגלל שיש לי בעיה או משהו. זה קורה לי כי אני מתאפק"
(עמ' 95, שו' 6 - 9).

המתלונן אישר כי אמר שהנאשם החדיר את כל איבר מינו לפי הטבעת שלו, והוסיף כי בשלב זה הנאשם החזיק אותו
במעין חיבוק בבטנו והניע את גופו, ובאותו זמן הרגיש דגדוגים בבטן וכיף. כשב"כ הנאשם שאל אותו אם יכול להיות
שהרגיש כך מפני שלא הייתה חדירה אלא רק מגע בין הרגליים באזור האשכים, השיב: "לא. אני הרגשתי שהוא הכניס
לי את זה, הוא אפילו פתח לי את זה עם הידיים שלו. פתח את התחת עם הידיים שלו אפילו", תוך שהוא מדגים
את מעשיו של הנאשם באירוע. כשנשאל איך הוא יודע מה עשה הנאשם, שהרי עמד מאחוריו, השיב "כי הוא אמר לי
'רוצה אני אדחוף לך לתחת? ואמרתי לו 'בסדר, אני לא יודע מה זה'... ואז אחר כך הוא עשה ככה עם הידיים

שלו ואז אחר כך הוא הכניס את הזין שלו לתחת שלי (עמ' 96, שו' 15 - 23), והבהיר כי הרגיש שהנאשם עשה את הדברים על גופו.

המתלונן אישר עוד כי הנאשם תיקן לו את האופניים הרבה פעמים, ופעם אחת המתלונן אף היה בביתו של הנאשם לצורך הטיפול באופניים, ואף פעם הנאשם לא נגע בו עד כה. כשנשאל כיצד הוא מסביר את המעשים המיוחסים לנאשם, השיב כי אינו יודע, אולם דחה בתוקף את הטענה כי הוא מדמין את הדברים הללו, וטען כי אף שהוא רוצה לגמול לנאשם על מה שעולל לו, הוא אינו מעליל עליו עלילת שווא, ואינו רוצה שיקרה לו משהו שלא מגיע לו (עמ' 99, שו' 22 - 26).

בהמשך החקירה הנגדית, המתלונן נחקר באריכות בשאלה מדוע אמר לנאשם שהוא לא יודע מה זה להכניס לתחת, שהרי אישר כי ראה סרטים פורנוגרפיים, והמתלונן עמד על כך שבסרטים ראה גבר עושה זאת לאישה כששניהם שוכבים, אך לא ראה "בין בן לבן" כלשונו, ולא ידע כי זה אותו דבר (עמ' 103 - 104).

כשנשאל מדוע לא ברח כשהנאשם אמר לו שהוא רוצה להכניס לו לתחת, השיב המתלונן: **"למה לא ברחתי? כי לא ידעתי מה זה להכניס לתחת, לא ידעתי שזה אותו דבר כמו בסרטים... אם הייתי יודע שזה כמו בסרטים אז הייתי בורח מיד"** (עמ' 106, שו' 14 - 17). בהמשך, בתשובה לשאלת ב"כ הנאשם אישר המתלונן כי לא התנגד לכך שהנאשם "יכניס לו לתחת" כלשונו: **"עו"ד ציון גבאי: אז בעצם כשהוא אמר לך 'בוא אני אכניס לך לתחת' אמרת לו 'בסדר' נכון? ע"ת 4: כן. אמרתי לו בסדר. ואז הוא אמר 'תלך פנים מול הקיר' ואז הלכתי"** (עמ' 107, שו' 10). עם זאת המתלונן שלל את טענת הנאשם כי הוא (המתלונן) ביקש מהנאשם "שיכניס לו לתחת", ועמד על גרסתו כי הנאשם הוא שיזם את המעשה האמור, והמתלונן השיב לו: **"... בסדר אני לא יודע מה זה"** (שם, שו' 17).

לאחר מכן, תיאר המתלונן שוב כיצד הכניס הנאשם את איבר מינו לישובו, בדומה לתיאורים שמסר כבר קודם לכן, וציון כי כל האירוע היה קצר מאוד, נמשך 2 - 3 שניות, שבמהלכן ביצע הנאשם 2 - 3 תנועות עם האגן (עמ' 111, שו' 9 - 11), עד שאביו (של המתלונן) התקשר אליו.

בהמשך העדות, נשאל המתלונן ע"י ב"כ הנאשם אם יכול להיות שהנאשם רק חיכה את איבר מינו בישובו, אבל לא ממש חדר, ולכן הוא הרגיש דגדוגים וכיף, ועל כך השיב המתלונן: **"סתם אני ארגיש דגדוג בתוך הבטן?"** (עמ' 112, שו' 17). ב"כ הנאשם המשיך לחקור בעניין זה, והטיח במתלונן כי אם הנאשם היה מחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן, זה היה כואב לו מאוד, והמתלונן חזר על דבריו של ב"כ הנאשם, עם סימן שאלה, במה שנראה כמו הבעת תמיהה על קביעתו בעניין תחושת הכאב שהוא היה אמור לחוש אם אכן הייתה חדירה.

בהמשך שב ב"כ הנאשם והזכיר את עניין הכאב, כשהוא שואל את המתלונן האם יכול להיות שהנאשם רק שפשף את איבר מינו בישובו, מפני ש"אם הוא היה מכניס לך אתה היית צורח מכאבים", ועל כך השיב המתלונן: **"אז למה הוא פתח לי עם הידיים שלו ואמר לי 'בוא אני אכניס לך לתחת' פתח לי עם הידיים שלו. עשה לי ככה, ואז תפס לי את הידיים ועשה לי..."**. כשב"כ הנאשם שב והטיח במתלונן את גרסתו של הנאשם כי המתלונן הוא שביקש מהנאשם "שיכניס לו לתחת", השיב המתלונן: **"למה שאני אעשה את זה עם אנשים? רק כשאני אתחתן אני אעשה את זה. מה, משעמם לי לעשות את זה עכשיו?"** (עמ' 113, שו' 7 - 21).

על רקע האמור התבקש המתלונן ע"י בית המשפט לפרט מה הרגיש בעת המגע של הנאשם באמצעות איבר מינו

בישבנו, והשיב: "לא יודע. אני לא יודע אם הוא באמת הכניס לי, אבל אני יכול להגיד למה הוא עשה לי ככה עם הידיים ולמה הוא אמר בוא אני אדחוף לך לתחת והוא פתח לי את התחת עם הידיים" (עמ' 114, שו' 14 - 16). בהמשך ציין המתלונן כמה פעמים כי בעת המגע האמור הרגיש דגדוגים בבטן העליונה ליד החזה, ובתשובה לשאלת ב"כ הנאשם, אישר כי הרגיש אפילו כיף (עמ' 115, שו' 22).

כשהמתלונן התבקש ע"י בית המשפט לתאר את הדגדוגים שחש, השיב כי חש תחושה מבפנים, שמשהו קורה לו בתוך הבטן, וכשנשאל שוב ע"י ב"כ הנאשם אם יכול להיות שהנאשם לא חדר לתוך פי הטבעת, השיב המתלונן תשובה קצרה שהביאה בעקבותיה שאלות נוספות, ובשל הצורך לדייק בפרטים, יובא הפרוטוקול כלשונו מעמ' 118, שו' 25 עד עמ' 119, שו' 12:

עו"ד ציון גבאי : טוב. אני מסכם את הפרק האחרון של השאלות ששאלתי. ותגיד לי אם אתה מאשר את זה ואז נמשיך הלאה. אני אומר שאני מאמין לך שהוא יכול להיות החזיק אותך מאחור עם הידיים שלו ועשה תנועות, ויכול להיות אפילו שהזין שלו נגע לך בתחת. אבל להכניס, יכול להיות שהוא לא הכניס.

המתלונן : בסדר.

עו"ד ציון גבאי : בסדר?

המתלונן : אני מסכים איתך, אני לא יודע, אם אתה מבין בזה אז בסדר.

כ.ה יעל רז לוי : מה אתה חושב?

המתלונן : לא יודע, אני לא יודע. הוא אומר שאם מכניסים לתחת אז יש כאבים. אז אני לא יודע.

עו"ד ציון גבאי : אז יכול להיות?

כ.ה יעל רז לוי : מה אתה חושב לפי מה שאתה הרגשת?

המתלונן : אני הרגשתי שהוא הכניס לי לתחת, שהוא עשה לי את התנועות ופתח לי את התחת עם הידיים. לא יודע. אני הרגשתי שהוא הכניס לי את הזין לתחת.

המתלונן הוסיף כי זו פעם ראשונה שהוא חווה אירוע כזה, אבל כמה מחבריו עברו בעבר אירוע דומה (עמ' 119, שו' 11 ואילך). כשהתבקש לפרט מה קרה לחברים שלו, והשיב כי שנתיים קודם לכן אדם מבוגר תקף מינית 5 חברים מכיתתו, בתמורה לכסף ולמתנות שנתן להם, וכי גם הוא נחקר במשטרה בפרשה זו, אף שהוא עצמו לא הותקף ע"י אותו אדם. עם זאת הדגיש, כי לא אמרו לו מה בדיוק עשה אותו אדם לחבריו, אלא רק ש"אנס".

ראוי לציין כי בעניינו של המתלונן בוצעו פעולות חקירה רבות, בטרם עדותו בבית המשפט. העבירות שבכתב האישום בוצעו בימים חמישי ושישי - 4 ו-5 ביולי 2019, והתלונה במשטרה הוגשה שבוע לאחר מכן, ביום שישי 12.7.19, וכבר באותו יום נחקר המתלונן ע"י חוקרת ילדים כוננית, גב' עדי זעפרני. החקירה נמשכה יותר משעתיים, ותמליל החקירה שמשטרע על פני 49 עמודים הוגש וסומן **נ/2ב**. המתלונן נחקר שוב על ידי חוקרת הילדים ביום 18.7.19, לאחר ביקור בזירה שנערך עם המתלונן שבו הצביעה על המקומות שבהם התרחשו האירועים, ובהמשך אתייחס בקצרה לחקירות

הילדים.

3. ההולכה וההצבעה של המתלון (4/ת)

ביום 18.7.19 נערך ביקור בזירה ביחד עם המתלון, חוקרת הילדים וחוקר משטרה רנ"ג אבי, שהחל בשעה 09:58, ובמהלכו הוביל המתלון את המשתתפים לכל המקומות שעליהם סיפר בחקירה של חוקרת הילדים. תחילה הצביע על המקום ליד העץ בדשא שסמוך לביתו, שבו הוא היה עם אופניו ביום שישי בצהריים, כאשר הנאשם סימן לו לבוא אחריו, בעת שאמו עמדה בסמוך לו ושוחחה בטלפון.

לאחר מכן המתלון הוביל בשביל שבין ביתו ובין ביתו של הנאשם, שעליו רכבו הנאשם והמתלון על אופניהם, כאשר המתלון נענה בחיוב לבקשת הנאשם לבוא איתו. מדובר בהליכה קצרה של כדקה, ולאחר שנכנסו לכניסה של הבניין שבו מתגורר הנאשם ביחד עם אחיו ואחותו, הצביע המתלון על המקומות השונים שקשורים לביצוע מעשה האונס.

המתלון סיפר כי בתחילה עמד ליד המדרגות, וכשרצה לצאת החוצה הנאשם חסם בידיו את הדרך ומנע בעדו מלצאת, והוא זז לאחור ונפל על המדרגות. לאחר מכן הוא עבר לצד שמאל של הכניסה, מתחת לגרם המדרגות. גם שם הנאשם חסם בידיו הפרושות לצדדים את הדרך לצאת, והוא ניסה לחמוק בין רגליו של הנאשם, אולם הנאשם מנע זאת ממנו.

לאחר מכן, הנאשם אמר לו להסתובב לעבר הקיר השמאלי של רחבת הכניסה, בסמוך לפינה שבה הקיר נפגש עם דופן אלומיניום שבה מותקנות תיבות הדואר, משמאל לדלת הכניסה. הנאשם עמד מאחוריו, ולאחר שהפשיל את מכנסיו ותחתוניו של המתלון, והפשיל גם את מכנסיו ותחתוניו שלו, החדיר את איבר מינו לישבנו של המתלון.

ראוי לציין כי בשתי נקודות זמן במהלך הביקור בכניסה לביתו של הנאשם, הדגים המתלון באיזו תנוחה היה, כאשר הנאשם החדיר את איבר מינו לישבנו: בדקה 03:30 וכן בדקה 04:47, ובשתי הפעמים הללו הדגים המתלון את אותה תנוחה, כשהוא עומד זקוף צמוד לקיר ופניו לכיוון הקיר, ולפי דבריו מכנסיו מופשלים וישבנו חשוף, והנאשם עומד מאחוריו.

משם חזר המתלון לביתו, והצביע על המקום שבו התרחש האירוע ביום חמישי בלילה. מדובר בספסל עם מושבי עץ, שנמצא משמאל לכניסה לבניין שבו מתגורר המתלון, אשר כיוון הישיבה עליו הוא לעבר הבניין. המתלון תיאר כי הוא ישב בקצה השמאלי של הספסל, הקטין עמד לידו, במרווח שבין הספסל ובין גדר אבן סמוכה, והנאשם עסק בתיקון האופניים של המתלון סמוך לספסל מלפניו, ומשם שלח ידיים גם לעבר איבר המין שלו וגם לעבר איבר מינו של הקטין שעמד בסמוך כמתואר לעיל.

הביקור בזירה נמשך 8 דקות, והסתיים בשעה 10:06, ובסיומו נשאל המתלון על מידת היכרותו עם הנאשם, וציין כי ראה אותו בערך 20 פעם, כאשר בחמש פעמים התפתחה ביניהם שיחה, אולם הנאשם אינו יודע את שמו, אבל הוא יודע שהוא בן 13. הדיסק שמתעד את הביקור הוגש וסומן **4/ת**, ביחד עם התמלול של הביקור שהוגש במסגרת פרשת ההגנה וסומן **3/א**.

כמו כן נערך בעקבות הביקור טופס סיכום חקירת ילדים, שהוגש אף הוא במסגרת פרשת ההגנה וסומן **3/ב**, ובו מצינת חוקרת הילדים כי המתלון נלווה אליה בקלות, תיאר את הדברים בצורה ברורה, והשיב לכל השאלות שנשאל במהלך הביקור.

4. חקירות הילדים של המתלון

חקירות הילדים של המתלון וטפסי סיכום חקירת ילדים שכתבה חוקרת הילדים, הוגשו ע"י ההגנה רק במעמד הסיכומים. כאמור לעיל, המתלון נחקר פעמיים ע"י חוקרת הילדים. ובסך הכול הדברים שמסר בחקירות הילדים עמוד 10

תואמים את עדותו של המתלון בבית המשפט, ומלמדים על עקביותו של המתלון בגרסה שמסר. עם זאת, בפרטים בודדים אפשר למצוא הבדלים מסוימים בין העדות בבית המשפט ובין החקירות של חוקרת הילדים, למשל ביחס לשאלה מדוע הרגיש שהוא חייב לספר על מה שקרה לו. בחקירת הילדים הראשונה השיב על כך כי חשש שאם לא יספר על כך, הנאשם **"יעשה את זה לאנשים אחרים"** (נ/2, עמ' 29, שו' 19), ואילו בעדותו בבית המשפט השיב על כך כי חשש שהוא (המתלון) יעשה דברים כאלה כשיגדל: **"כי אם לא הייתי מספר...אני הרגשתי שכשאני אהיה גדול אני גם אעשה דברים כאלה..."** (עמ' 85, שו' 22). אולם ככלל עדותו של המתלון בבית המשפט תואמת את הדברים שמסר לחוקרת הילדים, ויש בכך כדי ללמד על אמינות דבריו, ועוד אתיחס לכך בהמשך.

בחקירת הילדים השנייה, שנערכה לאחר ההצבעה של המתלון, יש התייחסות מפורטת יותר בכמה פרטים ביחס לאירוע של יום שישי. תחילה נשאל המתלון עד היכן הוריד הנאשם את מכנסיו, ועל כך השיב כי הוא הוריד "טיפה" כלשוננו, באופן שחשף את כל ישבנו ותו לא (נ/4א, עמ' 4, שו' 28). כאשר החוקרת ביקשה ממנו שידייק ויבהיר לאיזה חלק בישבנו הכניס הנאשם את איבר מינו, השיב המתלון **"פה מתחת לביצים... שמה הוא הכניס לי"**. כשהתבקש לפרט כמה הנאשם הכניס מאיבר מינו, השיב **"הוא הכניס את הכל אם אני לא טועה"**, וכשהתבקש להסביר את תשובתו השיב: **"כי הרגשתי מדגדג"** (עמ' 5, שו' 8 - 20).

חוקרת הילדים, שחקרה את המתלון במקצועיות רבה, ולא הניחה אבן על אבן שלא בדקה עם המתלון בדיקה מעמיקה ויסודית, סיכמה את החקירה לאחר חקירת הילדים השנייה, ביום 18.7.19, בטופס סיכום חקירה, שסומן **נ/4**. בסעיף 7 לאותו טופס היא פירטה את התרשמותה באשר למהימנות המתלון בשתי החקירות שנחקר. החוקרת ציינה כי ביחס לאירוע ביום חמישי, יש תיאור ברור והגיוני של האירוע שכולל פרטים רבים, לא ניכרת מגמה של הגזמה או הפללה, ולכן היא מתרשמת כי הוא מתאר את האירוע מתוך חוויה שחוהה.

החוקרת ציינה כי גם ביחס לאירוע של יום שישי, התיאור מפורט והגיוני ומרובה בפרטים והדגמות, שמחזקים את ההערכה כי תיאר את האירוע מתוך חוויה שחוהה. עם זאת, היא הוסיפה כי בגלל העובדה שהמתלון נחקר בעבר והיה חשוף לפגיעות דומות אצל חבריו, וכן היה חשוף לתכנים פורנוגרפיים, היא מתקשה להעריך את מהימנות דבריו ביחס לאירוע זה. מיותר לומר כי בסופו של דבר, בית המשפט הוא שיקבע את מהימנותם של המתלון ושל יתר העדים, על פי מכלול הראיות שהוגשו במהלך המשפט.

אציין עוד כי לאחר חקירת הילדים הראשונה, נבדק המתלון ע"י רופאה אשר ציינה בחוות דעתה שסומנה **נ/1**, כי המתלון ידוע כסובל מעצירות כרונית ומיציאות קשות לעיתים קרובות עם דם. עוד נכתב כי יש גירוי קל מסביב לפי הטבעת, וכן אודם קל ללא סימני חבלה או דימום פעיל, וגודש ורידי קל בשני מקומות בפי הטבעת. לסיכום ציינה כי ממצאי הבדיקה אינם יכולים לשלול או לאשש את עיקרי התלונה, והוסיפה כי חוות דעת סופית תינתן על פי בקשה והיא הקובעת, אולם חוות דעת כזאת לא ניתנה בסופו של דבר.

4. יתר העדים שהעידו במסגרת פרשת התביעה

המדריך ב' (עד תביעה 1)

העד ב' (להלן: המדריך) היה העד הראשון שהעיד במסגרת פרשת התביעה, והוא אישר בפתח החקירה הראשית כי הוא עובד כמדריך בהוסטל שבו נמצא הקטין, וכי במסגרת עבודתו המקצועית בהוסטל הכיר את הקטין ונחשף לקווי אישיותו ואופיו, והקטין ראה בו דמות חברית, בטח בו ושיתף אותו בכל דבר בחייו וגם בקשייו.

המדריך ציין כי ההתרחשויות שבכתב האישום הובאו לידיעתו במסגרת שיחה שניהל עם הקטין, על רקע שינוי התנהגותי שחל בו לאחר ששב להוסטל משבת בבית הוריו. בשיחה זו שיתף הקטין במעשיו של הנאשם כלפיו וכלפי חברו המתלונן באירוע תיקון האופניים ביום חמישי בלילה, וטען כי הנאשם נגע בו באיבר המין ולאחר מכן השכיב אותו על הרצפה, החזיק אותו ולקח ממנו את הטלפון (עמ' 13, שו' 31). הקטין סיפר עוד כי אותו חבר - המתלונן, התקשר אליו וסיפר לו שלמחרת נאנס ע"י הנאשם. המדריך ציין כי בעת השיחה ביניהם, הקטין היה קצת לחוץ, יותר מדי שקט, והביע חשש שאמו תכעס עליו בגלל מה שקרה.

בחקירה הנגדית עימת ב"כ הנאשם את המדריך עם העובדה כי בכתב האישום נטען כי המתלונן הוא שפנה לנאשם וביקש ממנו לתקן את אופניו ולא הנאשם פנה אליהם, והמדריך השיב כי כך הוא זוכר את מה שנמסר לו בשיחה עם הקטין. המדריך ציין כי הקטין סיפר לו שהנאשם נגע לו באיבר מינו מעל הבגדים, אך לא תיאר את הנגיעה לפרטי פרטים אלא ציין כי הוא התקרב עם היד ונגע באיבר מינו, ובשל מגבלה מקצועית שחלה עליו לא העמיק לחקור את טיב ואופן הנגיעה.

ב"כ הנאשם שאל אם ייתכן כי השימוש במונח "אונס" נעשה על בסיס היסקים ומסקנות של המדריך ולא מתיאור שמסר הקטין, והמדריך השיב כי זכור לו היטב שהקטין השתמש במילה אונס. המדריך הוסיף כי עפ"י כללי המקום, בחשיפה של אירוע מסוג זה חלה חובת דיווח מידית לעובדת הסוציאלית ולרכזת שמדווחים לרווחה שמעדכנת את משטרת ישראל.

רנ"ג אבי אמזלג (עד תביעה 3)

העד הוא חוקר משטרה שחקר את הנאשם, ולכן הוגשו באמצעותו אמרותיו של הנאשם. בחקירה הנגדית נשאל העד על אלו ראיות הסתמך כאשר הזהיר את הנאשם כי הוא חשוד במעשה סדום, והשיב כי הסתמך על עדותו של המתלונן בפני חוקרת הילדים.

העד אישר כי הנאשם הכחיש לאורך כל חקירותיו כי החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן, אולם קשר את עצמו לעבירות של מעשים מגונים שביצע בקטין ובמתלונן. העד אישר גם כי הנאשם שיתף פעולה בחקירה, מסר את מכשיר הטלפון שלו ואת הקוד של המכשיר, והשיב על כל השאלות שנשאל.

הוריו של המתלונן (עדי תביעה 5 ו-6)

לאחר עדותו של המתלונן, העידו גם הוריו, תחילה העיד האב ואחריו העידה האם. האב סיפר כי באותו יום שישי, בעת שהוא היה באוטובוס בדרך לצפת, התקשר אליו המתלונן כשהוא בוכה, ביקש ממנו שלא יכעס עליו, וסיפר לו כי אח של המנקה בבניין, דהיינו הנאשם, ניסה לגעת בו בברית מילה כלשונו.

כשהתבקש לפרט יותר, סיפר את הדברים הבאים: **"הוא אמר שהוא הוריד לו את המכנסיים ונגע בברית מילה שלו וניסה להיכנס. זה לא היה ברור אם הוא אמר את הברית מילה שלו בתוך הפה שלו, לא ידעתי איזה כיוון... הייתי בשוק, הלם. לא האמנתי לזה. כל כך, משהו צריך להיות חולה נפש עד כדי כך. ובכל אופן, אני נוסע לצפת... אין מצב להגיע גם לפני שבת לטפל. אז אמרתי שנחזור אחרי שבת ואנחנו נדבר איתך פנים אל פנים, נשמע את כל הסיפור, נשמע את כל הפרטים..."** (עמ' 135, שו' 9 - 16).

האב ציין כי באותו שבוע המתלונן היה אצל בני משפחה בעיר בדרום, וכשחזר הביתה ביום חמישי, הוא ואשתו בקשו ממנו שיספר להם בדיוק מה קרה כדי שיוכלו לעזור לו. המתלונן החל לבכות, וסיפר כי בתחילה נגע הנאשם באיבר מינו, ולאחר מכן ביקש להכניס את איבר מינו (של הנאשם) לפיו של המתלונן, והוא סירב לכך. לאחר שסיפר את הדברים הללו, פרץ המתלונן בבכי נורא כלשונו, נשכב על הדשא והוסיף לבכות, ולאחר כמה דקות של בכי סיפר כך:

"הוא הוריד לי את המכנסיים ונכנס לי בתוך התוחס עם הברית מילה שלו" (עמ' 136, שו' 19).

האב ציין כי כששמע את מה שסיפר המתלון **"נכנסתי לשוק של החיים. כמובן שזה הדבר הכי נורא שאני יכול לשמוע על הילד..."**, והוא רצה ללכת לביתו של הנאשם, עם סכין בידו, כדי לפגוע בו על מה שעולל לבנו, אולם אשתו הרגיעה אותו, ושניהם החליט ללכת לביתו של הקטין, למרות השעה המאוחרת, בכדי לספר לאמו, כי שמעו מהמתלון שהנאשם פגע גם בקטין ביום חמישי בערב. לאחר ששמעה את הסיפור, אמו של הקטין הסכימה ללכת אתם למשטרה ולהתלון על הנאשם.

בהמשך, התבקש האב לתאר כיצד האירוע השפיע על בנו, והשיב כי המתלון מאוד חברמן כלשונו, אולם **"מאז האירוע הוא לא אותו ילד. הוא ילד שבוכה... הוא ילד שחושב להרוג את עצמו, לאבד את עצמו לדעת, השם ישמור. ילד שנכנס על כל דבר לקריז, לכעסים לא נורמליים. הוא מרגיש שאין לו תפקיד בחיים..."** (עמ' 137, שו' 17 - 20). האב הוסיף כי בעקבות האירוע, המתלון נאלץ לעזוב את בית הספר שבו למד, והוא היה בלי מסגרת חינוכית חודשים רבים, עד שלאחרונה הסכימו לקבלו בתנאים, לפנימייה לילדים בסיכון בצפון.

בחקירה הנגדית ציין האב כי בשיחה הטלפונית ביניהם לאחר האירוע של יום שישי, המתלון לא אמר לו כי אנסו אותו. האב אישר כי בעבר המתלון מסר עדות במשטרה נגד אדם שאנס כמה מחבריו, אולם הוא עצמו לא נפגע ממנו, וכן אישר כי ידוע לו שבעת שהמתלון היה בכיתה ו', הוא התחבר עם חבר שהראה לו כמה סרטים פורנוגרפיים.

האם העידה לאחר האב, וסיפרה כי באותו יום שישי, היא סיפרה למתלון כי אולי ההורים יתגרשו, והוא לקח את זה מאוד קשה. באותו יום, לאחר מריבה בבית, האב החליט לנסוע לצפון, והאם ניסתה להתארגן לעשות את השבת בלעדיו, והבחינה כי המתלון נסע עם מישהו שרכב על אופניים חשמליות וקרא לו, אולם היא לא זיהתה במי מדובר. היא הייתה שקועה בשיחות טלפוניות, וכעבור זמן מה חזר המתלון הביתה כשהוא מבולבל מאוד ולא רגוע, והאם חשה שמהו מפריע לו, וחשבה שזה בגלל שהוא לקח קשה את הדברים שסיפרה לו קודם לכן על גירושין אפשריים בין ההורים.

האם ציינה עוד כי באותה שבת היא וילדיה התארחו אצל חברה שלה, והיא חשה בליל שישי כי משהו מפריע לו. למחרת הוא לא קם מהמיטה, ובצהרי היום כששאלה אותו מה קורה אתו, השיב כי אינו חש בטוב, וכי כואב לו הראש וכואבת לו גם הבטן, והיא שוב חשבה שמדובר בתגובה על המשבר בין ההורים.

האם הוסיפה כי המתלון נסע באותו שבוע לאחיה בעיר בדרום, ושם התחיל לדבר על מה שקרה, וגיסתה אמרה לה שכדאי שהוא יחזור הביתה. לאחר ששב הביתה, ביום חמישי בשעת לילה מאוחרת, היא ובעלה ישבו בחוץ עם המתלון, ואז היא שמעה לראשונה את הסיפור, ובדיעבד הבינה כי לא סיפרו לה על כך קודם לכן, כדי לא להכביד עליה, מעבר לקושי שחשה בשל המשבר המשפחתי.

האם סיפרה כי המתלון סיפר לה ולבעלה באותה שיחה, כי הנאשם **"... עצר אותו במדרגות, הוריד את המכנסיים שלו, והכריח אותו ממש, הכניס את המין שלו בתוך הטוסיק שלו. ואחר כך איזה שכן, מישהו שמע איזה רעש מבחוץ אז מהר מהר הוא הרים את המכנסיים שלו וברח"** (עמ' 145, שו' 1 - 3). האם ציינה כי המתלון היה מפוחד בעת שסיפר להם על האירוע, מפני שהנאשם הזהיר אותו שלא יספר על כך לאיש, הוא היה מבולבל, וגם פחד מבעלה, שכעס מאוד למשמע הדברים. היא הרגיעה את בעלה, ושניהם הלכו לשכנה, אמו של הקטין, עדכנו אותה במה ששמעו מהמתלון, ושלושתם החליטו לגשת למשטרה ולהגיש תלונה נגד הנאשם.

במענה לשאלת ב"כ המאשימה, סיפרה האם כי המתלון הוא ילד מאוד חברמן ומאוד סקרן, אבל גם מאוד רגיש ומאוד

מאוד לוקח דברים ללב, כלשונה. אחרי האירוע הוא נהיה שונה מהרגיל, נהיה מאוד כעסן, מבולבל, עם התפרצויות זעם קשות, נתון בסערת רגשות, ולעיתים חש תחושות אשמה.

בחקירה הנגדית נשאלה האם אודות מצבו הרפואי של המתלון, ואישרה כי בעבר נעשה לו ניתוח לתיקון מום מולד באיבר המין, וכי בבדיקה הרפואית שעבר לאחר האירוע, נודע לה לראשונה כי הוא סובל מעת לעת מעצירות ודימומים בפי הטבעת, והיא לא ידעה על כך קודם לכן. האם אישרה עוד כי בעבר נחקר המתלון בקשר לאירוע דומה שקרה לחבר שלו, עם שכן אחר בשכונה, אך לא היה לכך כל קשר למתלון. כן אישרה כי המתלון עדכן אותה כי ראה פעמים אחדות סרטים פורנוגרפיים שהראה לו חבר, אך היא לא זכרה מתי עודכנה בכך, אולם היא ציינה כי מדובר היה ביחסים בין גברים לנשים, ולא בין גברים לגברים.

דודתו של המתלון (עדת תביעה 7)

דודתו של המתלון, אשת אחיה של האם, הייתה העדה האחרונה שהעידה במסגרת פרשת התביעה, ועדותה במשטרה, שסומנה **ת/5**, הוגשה במקום חקירה ראשית. העדות נגבתה ביום 23.7.19 ובה סיפרה הדודה כי המתלון התארך בביתם בימים שלישי עד חמישי, וביום חמישי שמעה שהמתלון הזכיר את המילה אונס, תוך כדי משחק עם ילדיה. נשמע לה מוזר שהוא מכיר את המילה, כי הוא בא ממשפחה שמנהלת אורח חיים מאוד חרדי כלשונה, וכששאלה אותו מאיפה הוא מכיר את המילה, השיב לה כי זה קרה לו עם השכן שאמר לו לשים את איבר המין בפה, והיא לא הבינה בדיוק למה התכוון.

הדודה ציינה כי המתלון מסר לה שסיפר על כך להוריו, והיא התקשרה מיד ושוחחה עם האם, שעדכנה אותה כי המתלון סיפר על הדברים לאבא, וכי הם מתכוונים להתלון במשטרה. לאחר השיחה עם האם, אמרה הדודה למתלון שהוא צריך לחזור הביתה ולשוחח עם ההורים, והוא השיב לה כי אינו רוצה להתלון במשטרה, וגם אינו רוצה לחזור הביתה, אך לבסוף חזר לביתו באוטובוס.

הדודה ציינה עוד כי כששוחחה עם המתלון על הנושא, הוא הדגים בפניה תנוחות של יחסי מין ואף השמיע קולות גניחה, וציין כי אונס פוגע בנפש שלך. המתלון אף סיפר לה כי משהו בשכונה קנה מתנות יקרות לילדים, בתמורה למעשים מיניים שביצע בהם, וכשאמרה לו כי לא שווה לקבל מתנות כאלה בתמורה שהתבקשה לכך, השיב לה המתלון "... שבטח שכן כי זה רק 5 דקות ואז מקבלים דברים שווים..." (עמ' 2, שו' 30).

הדודה הוסיפה כי בתשובה לשאלות של המתלון, אמרה לו שאם ילד תוקף מינית ילד אחר, "... לא מכניסים לכלא אבל מסבירים לו שאסור להטריד ילד אחר ואם מבוגר שולט על ילדים צריך להגיד למשטרה כי המבוגר צריך ללכת לכלא..." (שו' 32). בסוף הודעתה ביקשה הדודה להוסיף, כי הבחינה שהיה מוזר בהתנהגותו של המתלון, יחסית להתנהגותו בדרך כלל, אבל מה שמשך את תשומת לבה היה השימוש במילה "אונס".

בעדותה בבית המשפט בחקירה הנגדית, שבה הדודה וחזרה על הדברים שמסרה בעדותה במשטרה, וציינה כי היה למתלון צורך עז לדבר על הנושא הזה, והיא אמרה לו שהוא צריך לדבר על כך עם ההורים שלו. כשנשאלה על התנהגותו של המתלון בימים שהתארך בביתה, השיבה כי התנהג בצורה מוזרה: "... היו דברים מוזרים. הוא ניסה לאחוז או לתפוס באיברי המין של ילדים אחרים. אני מכירה את (המתלון) מאז שהוא היה ילד. וזאת הייתה הפעם הראשונה שהוא התנהג באופן המוזר הזה עם הילדים שלי. כשהוא ניסה לגעת להם באיברי המין או בישבן" (עמ' 154, שו' 18 - 21). בעדותה של הדודה הסתיימה פרשת התביעה.

ג. פרשת ההגנה

כאמור לעיל, הנאשם העיד לבדו במסגרת פרשת ההגנה, וטרם שאסקור את עדותו בבית המשפט, אסקור בקצרה את הדברים שמסר באמרות שנגבו ממנו בחקירתו במשטרה.

1. האמרות שנגבו מהנאשם במשטרה

שלוש אמרות נגבו מהנאשם בחקירתו במשטרה. האמרה הראשונה **ת/1** נגבתה ביום 15.7.19 ובה הוזכר הנאשם כי הוא חשוד בביצוע עבירות של מעשים מגונים בשני קטינים ועבירה של מעשה סדום בקטין אחד מתחת לגיל 14. טרם תחילת החקירה הנאשם התייעץ עם עו"ד, והדברים מתועדים בשני העמודים הראשונים של המסמך, שאחריהם מתחילה האמרה לגופה ומונה 7 עמודים.

בפתח הדברים מוסר הנאשם דברי רקע קצרים על עצמו: הוא יליד יולי 84, רווק שמתגורר בדירה עם אחותו הגדולה בת 38, ועם אח צעיר יותר. הנאשם אישר כי יש לו אופניים חשמליות, ציין כי הוא עובד בחברת סודה סטרים, והכחיש כי הוא נוהג להכניס ילדים לביתו. הנאשם נשאל מה עשה שבוע קודם לכן, ביום חמישי 4.7.19 בלילה, ואישר כי עזר לשני ילדים קטנים לסדר את האופניים החשמליות שלהם סמוך לביתו, כשאחד הילדים שהוא בעל האופניים גר בבניין לידו, והשני חבר שלו, והוא אינו יודע את שמם.

כשהחוקר הטיח בנאשם כי ביצע מעשים מגונים בילדים הללו, בכך שנגע להם באיבר המין ונתן להם מכות באזור איברי המין, השיב כי אינו זוכר שנגע בהם. הנאשם אישר כי למחרת פגש שוב את המתלונן, וכשהחוקר טען כי ביצע בו מעשה סדום, ושאל את הנאשם מדוע הוא נוגע בילדים, השיב הנאשם: **"אני אף פעם לא נגעתי בילדים"** (עמ' 4, שו' 59). אולם בהמשך ציין הנאשם כי אולי נפלה אצלו טעות, ואולי נגע במתלונן ביום שישי לא במכוון.

בהמשך, החוקר הטיח בנאשם את גרסתו של המתלונן כי הוא פתח לו את רוכסן מכנסיו, נגע באיבר מינו של המתלונן, ואף הוציא את איבר מינו וקרבו אל הפה של המתלונן. על כך השיב הנאשם כי סירב לבקשת המתלונן לתת לו סיבוב באופניים שלו, מפני שהוא מתחת לגיל 16, ובשלב מסוים המתלונן חשף בפניו את איבר מינו, והנאשם הסתכל עליו ושאלו לפשר מעשיו. שנשאל מדוע שהמתלונן ינהג כך, השיב הנאשם כי הוא לא קורא מחשבות.

הנאשם הכחיש כי הכניס את איבר מינו לפיו של המתלונן, וגם הכחיש כי הפשיל את מכנסיו ותחתוניו באירוע, אולם אישר כי הוציא את איבר מינו, לדבריו לכמה שניות בלבד. הנאשם הכחיש כי החדיר את איבר מינו לישבן של המתלונן, והכחיש גם כי שכב על המתלונן. כשנשאל אם הניח את איבר מינו על הישבן של המתלונן השיב: **"אני לא זוכר, בספק, אולי"** (עמ' 4, שו' 90). כשנשאל אם המתלונן היה עם מכנס ותחתון למטה, השיב **"תשעים אחוז שלא"**, אך אמר כי הישבן של המתלונן היה קצת בחוץ.

הנאשם אישר כי חשף את איבר מינו בפני המתלונן אך הכחיש כי התקרב למתלונן. בהמשך תיאר את מעשיו של המתלונן באירוע במילים הבאות: **"הילד הוציא את איבר המין שלו לבד. קצת נגעתי לו באיבר המין שלו"** (עמ' 5, שו' 101). כשנשאל מדוע עשה זאת, השיב כי זו הייתה טעות, והכחיש כי יש לו משיכה לילדים. כשנשאל למה שהילד יחשוף את איבר מינו, השיב כי אינו יודע מה עבר לו בראש באותו זמן, וכשנשאל מדוע הוא עצמו נגע באיבר מינו של המתלונן וחברו הקטין לילה קודם לכן, השיב כי אינו יודע למה עשה זאת.

בהמשך האמרה, התייחס הנאשם לטענה כי ביצע מעשה סדום במתלון, וטען כי איבד את הראש באותו זמן, אך לא הייתה לו זקפה, והכחיש בתוקף כי החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלון: **"לא החדרתי לו אפילו טיפה... אני לא הכנסתי את איבר המין שלי לישבן שלו... לא ניסיתי"** (שו' 120 - 122). הנאשם שב ונשאל אודות מעשיו באירוע, והשיב: **"אני הוצאתי את איבר המין שלי, בקושי עשרה אחוז של הישבן שלו היה חשוף... הילד היה חצי מטר ממני או מטר וזהו, לא היה כלום. אני איבדתי את הראש, אני לא זוכר את הכול"**, וכשנשאל אם יכול להיות שהחדיר את איבר מינו אלא שאינו זוכר זאת, השיב: **"לא היה. בוא נלך לראות אם יש שרידים במעבדה"** (שו' 128).

הנאשם הכחיש כי ביקש להכניס את איבר מינו לפיו של המתלון, וכשעומת עם גרסת המתלון כי משך את ידו של המתלון בכדי שייגע באיבר מינו, ואף התלון באוזניו כי הוא לוחץ חזק מדי על איבר מינו, השיב: **"חלק מהדברים לא לא נכונים. לא משכתי לו את היד. הוא נגע לבד באיבר המין שלי עם היד שלו"** (עמ' 6, שו' 135). הנאשם הכחיש שאמר למתלון שהוא רוצה להכניס לו בתחת, ועמד על כך שלא החדיר דבר. כשנשאל אם הניח את איבר מינו על ישבנו של המתלון השיב: **"אולי. אני לא זוכר מאז... יכול להיות אולי שאני שמתי את איבר המין שלי על הישבן שלו... אני לא בטוח שאני עשיתי את זה... אני לא זוכר במדויק"** (שו' 143 - 146).

בסוף האמרה, נשאל הנאשם שוב אודות מעשיו עם המתלונים ביום חמישי בלילה, וכשנשאל אם נגע באיבר מינו השיב **"אולי. אולי נגעתי אולי לא"**. כשנשאל אם נתן להם מכה באיבר המין השיב **"אולי הייתה מכה, אבל לא נגעתי בהם"** (שו' 148 - 150). הנאשם אישר כי אחותו מנקה את הבניין שבו גר המתלון, והסכים שהמשטרה תוריד צילומים ממצלמות האבטחה בביתו.

האמרה השנייה **ת/2** נגבתה מהנאשם יומיים לאחר האמרה הראשונה, ביום 17.7.20, ובתחילתה ציין הנאשם כי הוא מכיר את המתלון כחודש, מפני שהוא גר סמוך אליו, אך אינו יודע את שמו וגם אינו יודע את גילו, אך הוא מעריך שהוא בן פחות מ-16. לגבי טענת הקטין כי הוא נגע לשניהם באזור איבר המין, הפיל אותו לדשא ונגע לו באיבר המין, השיב **"לא נגעתי לו ולא הפלתי אותו"**; אך כשנשאל אם הוא מבין כמה חמור מה שעשה לקטין, השיב בחיוב (ש' 34-36). בהמשך התבקש הנאשם להתייחס לטענות שני המתלונים כי ביום 4.7.19 בלילה נגע להם באיבר המין, והשיב: **"זה תיאום גרסאות. זה היה בסך הכול מכה לא נגיעה..."** (עמ' 3, שו' 39). בהמשך אישר כי נתן להם מכה סמוך לאיבר מינו, אך הכחיש כי עשה זאת בגלל יצר מיני: **"... לא היה שום יצר מיני בזה"** כלשונו.

כשנשאל אם הוא מבין שהתנהגותו בעייתית השיב: **"זה לא בעיה, אולי בעיה, אולי זה היה בכלל בטעות"** והוסיף כי אדם יכול לעשות טעויות (שו' 48 - 50). כשנטען כלפיו כי הכניס את איבר מינו לפי הטבעת של המתלון השיב: **"זה לא היה. שילך לבדיקה"**, ושלל גם שהצמיד את איבר מינו לישבנו (שו' 59). בהמשך האמרה זיהה הנאשם את הקטין בצילום שהוצג בפניו, והעריך כי הוא בן 14 לערך. בסוף האמרה אישר הנאשם כי הוא רואה סרטים כחולים בטלפון הנייד שלו, אך טען כי הוא עושה זאת **"ביני לבין עצמי"**, והכחיש כי הוא רואה סרטים עם תכנים פדופיליים.

האמרה השלישית **ת/3** נגבתה מהנאשם ביום 22.7.19, ובה שב הנאשם והכחיש כי החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלון, והכחיש גם כי ניסה לעשות זאת. כשעומת עם טענת המתלון כי הרגיש את איבר מינו של הנאשם בפי הטבעת שלו, שב וטען **"זה לא היה"**. הנאשם ציין כי נפגש ודיבר עם המתלון פעמיים - שלוש לפני האירוע, והכחיש את טענת המתלון כי הם נפגשו בתדירות גבוהה יותר, לפחות עשרים פעם, שלפחות בחמש מהן גם התקיימה שיחה ביניהם.

בהמשך האמרה ציין הנאשם כי אינו יודע את גילו של המתלון, הכחיש כי ביום האירוע שאל אותו לגילו, וטען כי אינו

זוכר שהמתלון אמר לו חודש קודם לכן כי הוא בן 13. לקראת סוף האמרה עומת הנאשם עם גרסתו של המתלון, שטען כי הנאשם ניסה לבצע בו מין אוראלי, מנע בעדו מלצאת מהכניסה לבית מגוריו שבה פגע בו מינית, וביצע בו מין אוראלי, וכך השיב הנאשם: **"לא היה, לא ניסיתי להחדיר לו את איבר המין לפה, לא מנעתי ממנו כלום, לא ביקשתי ממנו להסתובב, לא היה שום החדרה"** (עמ' 3, שו' 41).

2. עדותו של הנאשם בבית המשפט

הנאשם העיד בבית המשפט ביום 26.1.20, ובתחילת עדותו בחקירה הראשית ציין כי הוא מתגורר בעיר בדרום, בסמוך לבית שבו מתגורר המתלון, שאותו הכיר מפני שכמה פעמים תיקן לו את האופניים, והמתלון אף היה בביתו פעמים אחדות, כאשר הנאשם סידר לו את הגלגלים באופניו.

הנאשם ציין כי ביום 4.7.19 בלילה, כאשר טיפל באופניים של המתלון, התפתח בינו ובין המתלון והקטין שהיה עמו **"מן קטע של משחק כזה לא בשביל לפגוע או משהו"** כלשונו (עמ' 162, שו' 3), שבמהלכו נתן מכה קלה, **"טפיחה כזאת"** כלשונו, באזור איבר המין של הקטין בלבד, בעוד המתלון עומד במרחק של כמטר וחצי ממנו. לדבריו, הקטין **"קצת התחיל לצחק, נבהל"** (עמ' 163, שו' 24), ובעקבות זאת הוא הפסיק עם זה, ובסך הכול הוא נגע בו פעם אחת או פעמיים ולא יותר.

הנאשם ציין עוד כי בשלב מסוים הקטין נפל על הדשא, וכי הוא לקח לו את הטלפון שלו והחל לשחק בו, עד שבא המתלון ולקח ממנו את הטלפון והחזיר אותו לקטין. לאחר מכן הלך כל אחד לביתו, ובכך הסתיים האירוע של יום 4.7.19.

טרם התייחסות לאירוע של יום המחרת, התבקש הנאשם לתאר את מצבו האישי, וציין כי אמו נפטרה לפני 16 שנה, אביו עזב את הבית שנתיים לאחר מכן, והוא נשאר בבית עם עוד שני אחים, שרוב הזמן אינם בבית והוא למעשה רוב הזמן לבדו.

הנאשם סיפר כי ביום המחרת - 5.7.19, בשעות הצהריים, כאשר היה בדרכו הביתה על אופניו, ראה אותו המתלון וביקש ממנו כי ייתן לו לעשות סיבוב על האופנים והנאשם סירב לבקשה. המתלון המשיך לרדוף אחרי הנאשם עד לכניסה לביתו, ובכניסה לבניין, הוא החל לשאול אותו שאלות שונות על עניינים מיניים, וזאת לאחר שסיפר לו בעבר כי ראה לא מעט סרטים פורנוגרפיים.

לדבריו, **"משמה הוא גלגל את העניינים להראות לו את האיבר מין שאני אגע לו, שאני אעשה לו דברים"** (עמ' 165, שו' 13). כשנשאל מה ביקש ממנו המתלון, השיב **"לגעת לו באיבר המין ולדחוף בכוח"**. הנאשם ציין כי בתחילה סירב לבקשתו של המתלון, אולם לאחר שהמתלון המשיך לנדנד לו, הוא קצת נסחף אחריו, ועצר את זה אחרי שניה.

כשהתבקש לפרט כיצד התבטאה ההיסחפות אחר המתלון, השיב: **"של לגעת לו באיבר המין ולהראות לו את איבר המין"** (שו' 25), והדגיש כי מעבר לזה לא היה שום דבר ביניהם. הנאשם הכחיש כי החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלון, והכחיש גם כי ניסה להחדיר את איבר מינו לפיו של המתלון, ובכך הסתיימה החקירה הראשית.

בתחילת החקירה הנגדית נשאל הנאשם אם היה מגדיר את המתלון כילד נחמד, וכך השיב: **"ילד נחמד שאוהב להידבק לאנשים והוא אוהב לסחוט מהם כספים גם. אני לא המקרה הראשון שהוא עושה לו את זה..."** (עמ' 17)

167, שו' 26). הנאשם הוסיף כי המתלון נוהג כך בשל המצב הסוציאקונומי שלהם, אולם אישר כי אף אחד לא פנה אליו בדרישה כספית כלשהי בעניין זה.

בהמשך ציין הנאשם כי היו כמה פעמים שבהם המתלון ביקש ממנו כסף, אך הוא לא נתן לו, והוסיף כי שמע שהמצב הכלכלי של משפחתו של המתלון אינו טוב והם מקבלים סיוע מעמותות צדקה. הנאשם ציין עוד כי ידוע לו שגם אביו של הנאשם ואחיו הגדול **"מנסיים לסחוט כספים מאנשים בדרך אלימה"** וכשהתבקש לפרט הוסיף כי **"גם האבא לא מעט הלך מכות עם כמה אנשים בבתי כנסת בגלל הדברים האלה"** (עמ' 169, שו' 31).

כשנשאל מדוע עניין זה של הסחיטה עולה לראשונה בעדותו בבית המשפט, ומדוע לא סיפר על כך אפילו לעורך דינו קודם לכן, השיב כי שמע על כך פרטים חדשים כמה ימים קודם לכן, ולכן החליט להזכיר זאת בעדותו. כשנשאל מדוע לא סיפר בחקירתו במשטרה כי המתלון ביקש ממנו כסף בכמה הזדמנויות, השיב כי נחקר לאחר יותר מ-20 שעות של חוסר שינה, ולכן לא זכר את הדברים האלה, וכשנשאל מדוע לא סיפר על כך אפילו לעורך דינו בזמן הרב שחלף מאז החקירה במשטרה, השיב כי לא יצא לו (עמ' 171, שו' 6).

בהמשך, שב הנאשם ונשאל על האירוע שהיה ביום חמישי בלילה עם שני הקטינים, וציין כי ביחס לקטין הוא לא נגע לו באיבר המין אלא נתן לו שתי מכות קלות ליד איבר המין, האחת בעת שתיקן את האופנים של המתלון, והשנייה כשהוא והקטין נפלו על הדשא תוך כדי משחק ביניהם. בהמשך העדות הבהיר הנאשם כי לא ישב עם הקטין על הדשא, אלא בעת שהקטין ישב על הדשא, הוא התכופף לעברו ונתן לו מכה קלה ליד איבר המין (עמ' 180, שו' 11).

כשנשאל למה קודם לכן כשתיאר את האירוע בדשא ציין רק כי לקח את הטלפון של הקטין ושיחק בו, ולא הזכיר את הנגיעה ליד איבר מינו, השיב כי לא קרה כלום בדשא, הייתה רק מכה של משחק ליד איבר המין, **"הייתה שם איזה שהיא מכה והוא רץ קצת אחורה ונפל לו הפלאפון מהכיס. איכשהו"** (עמ' 174 ש' 22-21), הנאשם הרים את הטלפון ושיחק עם הקטין. לשאלות התובע השיב כי אכן תפס את הקטין, אבל באופן רגיל, בשתי ידיו ולא בצורת חיבוק, ואז הקטין נפל לדשא, אך **"... לא קרה שמה כלום, לא נגעתי לו באיבר המין, לא תפסתי לו את איבר המין"** (עמ' 176, שו' 31).

בהמשך טען הנאשם כי הוא המשיך לעמוד גם אחרי שהקטין נפל, ואז הוא התכופף ונתן לו "מכה באזור". כשנשאל כיצד הוא אומר שמדובר במשחק, כאשר הקטין סיפר שנלחץ ובכה בעת האירוע וניסה להשתחרר מאחיזתו של הנאשם, השיב: **"אולי בגלל שהוא לא מכיר אותי אז הוא נלחץ"**, וכשנשאל בדבר ההיגיון בגרסתו בדבר משחק מסוג זה, השיב: **"זה לא משחק הגיוני. זה מרוח שטות שנכנסה בי"** (עמ' 178, שו' 5). הנאשם ציין עוד כי בעת האירוע ביום חמישי בלילה, גם הוא וגם שני הקטינים היו לבושים. לשאלות התובע לגבי גרסת המתלון שנגע גם בו באירוע, טען הנאשם תחילה כי לא עשה לו כלום, לאחר מכן אמר שיכול להיות שבעת תיקון האופניים נגע גם בו, ובהמשך אמר שהייתה נגיעה אחת גם כלפי המתלון, וכי אינו יודע למה לא סיפר זאת קודם (עמ' 181-180).

בהמשך החקירה הנגדית התבקש הנאשם להתייחס לאירוע שהיה לו עם המתלון ביום שישי בצהריים, וציין כי רכב על אופניו החשמליות בדרכו לביתו לאחר קניות שעשה, וכשעבר בסמוך לבניין שבו גרה משפחתו של המתלון, המתלון עצר אותו וביקש שייתן לו לעשות סיבוב על האופניים, וכשסירב לבקשה רדף אחריו המתלון עד הכניסה לבניין שבו הוא גר. הנאשם אישר כי גם אמו של המתלון הייתה איתו בדשא מתחת לבניין בעת שהמתלון פנה אליו.

הנאשם עומת עם דברי המתלון כי נגע בו באיבר המין ונשאל לפרט התנהגותו, והשיב: **"כנראה שנכנסה בי עוד פעם רוח שטות"** והוסיף: **"אבל גם אם היה נגיעה זה לא היה חדירה"** (עמ' 182, שו' 27 - 31). לאחר מכן הסביר כי עשה זאת מפני שהמתלון היה נודניק ושיגע אותו. כשהתבקש לפרט, הסביר כי באותו יום הוא דיבר אתו על סרטים

פורנוגרפיים ואפילו ביקש ממנו שיראה לו איך עושים את זה בסרטים. כשנשאל למה הוא מתכוון השיב: **"לזה שאני אעשה לו חדירה ואני לא רציתי לעשות אתו כלום בכל העניין הזה. אני אמרתי לו אתה מדבר שטויות ותעזוב אותי בשקט"** (עמ' 184, שו' 18).

בהמשך נשאל הנאשם מדוע לא סיפר זאת בחקירותיו במשטרה, והשיב כי היה בבלאק אאוט כלשונו, מפני שנחקר לאחר משמרת לילה, כשהיה 20 שעות בלא שינה. כשנשאל מדוע לא סיפר זאת בחקירה השנייה, יומיים לאחר מכן, השיב **"כי עדיין אני הייתי בבלאק אאוט מזה שאני בסיטואציה שהגעתי אליה"**, וכשנשאל ביחס לחקירה השלישית, שבוע לאחר המעצר, השיב: **"לא זכרתי את זה באותו זמן. אני לא הייתי מאופס על עצמי"** (עמ' 185, שו' 19 ו-26). בהמשך דבריו ציין הנאשם כי הוא נפגע לא פחות מהמתלונן, מפני **"... שהוא בקושי עשה משהו... כי לא היה שמה כלום, חוץ מהנגיעות"** (עמ' 186, שו' 24).

בהמשך החקירה הנגדית, הנאשם שב על גרסתו כי המתלונן ביקש ממנו שיבצע בו מין אנאלי ויחדיר את איבר מינו לישבנו, אולם הוא התמיד בסירובו: **"פשוט לא הסכמתי לזה... כי אני ראיתי שזה לא נכון לעשות את זה לילד גם בכלל לעשות את זה לילדים"** (עמ' 187, שו' 19). הנאשם טען אף שהמתלונן ביקש לעלות לביתו של הנאשם בכדי לקיים שם את המין האנאלי, והוא סירב לכך, וכשנשאל מדוע לא סיפר זאת לאף אחד, השיב כי לא יצא לו לספר לאף אחד.

הנאשם שב והודה כי נגע באיבר מינו של המתלונן, וטען כי היו נגיעות הדדיות שבמהלכן גם המתלונן נגע באיבר מינו, **"אני קצת נגעתי לו הוא גם נגע לי"** כלשונו (עמ' 188, שו' 18), אולם הדגיש כי הוא לא פתח את הרוכסן במכנסיו של המתלונן, אלא המתלונן עשה זאת לבדו, והוציא בעצמו את איבר מינו מחוץ למכנסיו, וכי לא שפשף את איבר מינו של המתלונן, אלא רק נגע נגיעה קטנה עם האצבעות, כמו ליטוף. לדבריו, הוציא את איבר מינו לבקשת המתלונן, אך רק לזמן קצר ואז החזיר, והוא מבין כי טעה בכך: **"הרגשתי שזה לא נכון לעשות את זה. שהוצאתי בפניו את איבר המין בגלל שהוא ביקש. אני לא הייתי צריך להקשיב לו בכלל"** (עמ' 190, שו' 30 - 33).

בהמשך התייחס הנאשם לעניין החדירה, וציין כי לאחר שהוא סייע למתלונן לקום לאחר שמעיד במדרגות, **"הוא לפני זה רצה שאני אעשה לו את החדירה, אבל לא הסכמתי לזה. בשום תוקף"**, וגם בהמשך כשהוזכר נושא החדירה הדגיש הנאשם **"שכלל לא הייתה"** (עמ' 193, שו' 12 - 15).

הנאשם אישר כי המתלונן מעד ונפל במדרגות בעת שהלך לאחור כשהוא (הנאשם) נמצא מולו, וטען כי הוא סייע לו לקום, ולאחר מכן אמר לו שילך לביתו כי כנראה אמו מחפשת אחריו. הנאשם הכחיש כי ביקש מהמתלונן לבצע בו מין אוראלי, וגם הכחיש כי המתלונן נבהל מפניו ולכן נפל לאחור. כמו כן טען כי לא התקרב למתלונן כשאיבר מינו חשוף, והכחיש שחסם את דרכו.

הנאשם ציין כי המתלונן הושיט את ידו ביוזמתו ונגע לו באיבר מינו, ואף הכאיב לו בכך שלחץ על איבר מינו, ולכן הוא העיף לו את היד, כלשונו. כשנשאל ע"י בית המשפט מדוע עשה זאת, השיב הנאשם: **"כנראה שהוא רצה ללכת אז הוא עשה את זה בכוונה"**, וכשנשאל כיצד דברים אלו מתיישבים עם גרסתו שהמתלונן הוא שרדף אחריו והציק לו, השיב הנאשם: **"אני לא הבנתי אותו גם למה הוא עשה את זה"** (עמ' 197, שו' 23 ו-28). לטענת הנאשם, בשלב זה, לאחר שהמתלונן הכאיב לו, המתלונן ביקש ממנו "להכניס לו לתחת".

בסוף החקירה הנגדית, שב הנאשם ונחקר על עניין החדירה, והציג גרסה מתפתחת, כפי שעולה מהקטעים בפרוטוקול שיובאו להלן. בתחילה, בעמ' 202, שו' 1 - 18, לא רק שהנאשם שב והכחיש כי הייתה חדירה, אלא הוא טען אף כי בעת שהמתלונן היה עם ישבן חשוף בחלקו, ואיבר מינו של הנאשם היה חשוף, הוא עמד במרחק של חצי מטר - מטר

מהמתלונן, ומשתמע מדבריו כי באותו שלב כלל לא היה מגע ביניהם:

עו"ד ראמי אלמכאווי : אוקי. בוא תתאר לנו את הסיטואציה
הזו שאתה מאשר שהוא היה עם הישבן
10 אחוז מהישבן שלו חשוף.

נאשם, מר ח' מ': זה היה באותו זמן שהוא ביקש ממני שאני
אבוא ואחדיר לו ואני לא רציתי את זה.

ש: מתי זה קרה?

ת: כשאני הייתי איזה חצי מטר או מטר
ממנו.

ש: איפה זה היה?

ת: בתוך הכניסה.

ש: אז אתה רוצה להגיד שהוא , איפה
בתוך הכניסה? תסביר. אני לא רוצה
להכניס לך לפה אני רוצה שאתה תסביר
את זה.

ת: בתוך הכניסה עצמה הוא בא וניסה
והוא אמר לי בוא תחדיר לי. כמו
בסרטים.

כב' הש' יעל רז לוי : אז אני לא מבינה אז כן החדרת או לא
החדרת?

נאשם, מר ח' מ': לא החדרתי.

כב' הש' יעל רז לוי : ניסית ?

נאשם, מר ח' מ': לא ניסיתי בכלל.

כב' הש' יעל רז לוי : התקרבת?

נאשם, מר ח' מ': אני הייתי איזה חצי מטר או מטר ממנו. למה
לי להתקרב ולהחדיר לו?

אולם בהמשך, בתשובה לשאלות של בית המשפט, הנאשם הודה כי היה מגע בין איבר מינו החשוף, ובין הישבן החשוף
של המתלונן, ובשל חשיבות הדברים, אביאם כלשונם, מתוך הפרוטוקול עמ' 203 שו' 1 - 204 שו' 20:

ש: כשהחוקר שואל אותך מה אתה
עשית עם איבר המין יכול להיות שאתה
הנחת את איבר המין שלך על התחת

שלו?

ת: לא היה כזה דבר. כנראה שהיה איזה שהוא משהו אבל,

כב' הש' יעל רז לוי : מה זה איזה משהו? מר מ', אתה רוצה שנקבל את הדברים שאתה אומר שאנחנו מרגישים שאתה לא, היה משהו... מה זה היה משהו, אנחנו רוצים לדעת, אתה צריך לספר את האמת, כבר הזהרנו אותך, ולדעת מה אתה אומר שהיה. אחרת אין לנו בכלל, אנחנו לא מבינים מה זה היה איזה שהוא משהו? אז מה כן היה ומה לא היה לפי מה שאתה אומר? מה היה? מה זה המשהו הזה שהיה?

נאשם, מר ח' מ': כנראה שהנחתי עליו את איבר המין אבל לא היה חדירה.

כב' הש' יעל רז לוי : כנראה שהנחת את איבר המין? מה זה עליו?

נאשם, מר ח' מ': על הישבן שלו, אבל לא היה חדירה.

כב' הש' יעל רז לוי : אז כן הנחת את איבר המין על הישבן שלו? כי מחצי מטר אי אפשר להניח את איבר המין. אז כן התקרבת והנחת את איבר המין על הישבן אבל לא החדרת אותו, זה מה שאתה אומר?

נאשם, מר ח' מ': כן.

עו"ד ראמי אלמכאווי : תתאר לנו את הסיטואציה שזה קרה, איך זה קרה בדיוק. פיזית. אני אגיד לך מה ישראל מספר ואתה תגיד אם זה נכון או לא נכון או מה כן נכון ומה לא נכון. הוא אומר שאתה אמרת לו שיהיה עם הפנים לקיר.

נאשם, מר ח' מ': אני לא אמרתי לו את זה. הוא היה לבד.

כב' הש' יעל רז לוי : רק רגע, רק שניה, תן לו להשיב הוא היה לבד עם הפנים לקיר?

נאשם, מר ח' מ': הוא הסתובב לבד.

כב' הש' יעל רז לוי : הוא הסתובב?

נאשם, מר ח' מ': כן. הוא ביקש ממני מרצונו,

כב' הש' יעל רז לוי : מה?

נאשם, מר ח' מ': הוא ביקש ממני אחר כך שאני אעשה לו
חדירה. ולא הסכמתי לזה.

כב' הש' אהרון משניות : אז מה כן עשית?

נאשם, מר ח' מ': לא עשיתי.

כב' הש' גילת שלו : לפני שניה אתה אמרת,

נאשם, מר ח' מ': שרק הנחתי את איבר המין.

כב' הש' אהרון משניות : אז מה בדיוק עשית?

כב' הש' גילת שלו : מה זה הנחת, איפה הנחת?

נאשם, מר ח' מ': על הישבן שלו.

כב' הש' גילת שלו : איפה על הישבן שלו? פתחת לו הישבן
כמו שהוא מתאר ואז הנחת?

נאשם, מר ח' מ': לא.

כב' הש' גילת שלו : אז איפה הנחת אותו?

כב' הש' יעל רז לוי : העד משתהה ומשפיל את מבטו.

עו"ד ראמי אלמכאווי : אתה היית קרוב אליו נכון? כדי להניח
את איבר המין שלך על הישבן שלו אתה
צריך להיות קרוב אליו. נכון?

נאשם, מר ח' מ': אני הייתי קרוב אליו אחר כך. אבל לא היה
כוונה להחדיר לו בכלל.

כב' הש' יעל רז לוי : כן, אבל מר מ', אתה אמרת עכשיו שיכול
להיות שהנחת או הנחת אז באיזה אופן?
תסביר לנו, איפה הנחת את איבר המין
על הישבן איפה?

נאשם, מר ח' מ': על הישבן עצמו.

כב' הש' יעל רז לוי : מבחוץ זה מה שאתה אומר ?

נאשם, מר ח' מ': מבחוח .

כב' הש' יעל רז לוי : על הפלחים של הישבן ?

נאשם, מר ח' מ': כן.

כב' הש' אהרון משניות : בפלחים או בחריץ זאת
השאלה בעצם.

נאשם, מר ח' מ': בחוח.

כב' הש' גילת שלו : הנחת ומה עשית ?

נאשם, מר ח' מ': כלום.

בהמשך נשאל הנאשם מדוע הניח את איבר מינו על ישבנו של המתלון, והשיב: "חוסר מחשבה" (עמ' 205, שו' 23), וכשעומת עם גרסת המתלון כי החדיר את איבר מינו לישובנו של המתלון, תוך שהוא מניע את האגן קדימה ואחורה, השיב כי לא היה ולא נברא, ולאחר מכן שב והדגיש שוב ושוב כי לא הייתה חדירה: "אני לא זוכר איך הנחתי, אבל לא היה שמה שום חדירה" (עמ' 206, שו' 12). הנאשם הכחיש גם כי הוא הציע למתלון לבצע חדירה, ושב וטען כי המתלון הוא שביקש ממנו לבצע חדירה והוא סירב לכך: "אני לא ביקשתי ממנו... הוא כנראה שהמציא את הסיפור הזה כי לא הייתה שום חדירה. אז הוא ניפח את הסיפור שלו" (עמ' 207, שו' 4 ו-9).

לבסוף, בתשובה לשאלת בית המשפט, טען הנאשם כי בעת שהניח את איבר מינו על ישבנו של המתלון, לא הזיז את איבר מינו כטענת המתלון. כמו כן, בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה, אישר הנאשם כי יתכן שאמר למתלון שאם יתלון במשטרה, הוא ייכנס לכלא, ולא יהיה מי שיתקן לו את האופניים. בנוסף, טען גם כי בדרך כלל אינו מכניס ילדים לביתו, "אבל פה (ביחס למתלון - א.מ.) קרה הפוך ממה שאני בדרך כלל עושה... שכן הכנסתי אותו לבית וכן סידרתי לו את הגלגלים כמה פעמים בבית" (עמ' 212, שו' 20 - 23). עם זאת, הנאשם שב והדגיש: "גם כשהכנסתי אותו לבית לא היה שום מקרה כזה שאני רציתי לעשות לו או שאני עשיתי לו. או חדירה או נגיעות וכאלה" (שם, שו' 29).

ד. גדר המחלוקת וטיעוני הצדדים

למעשה, גדר המחלוקת בין הצדדים מצומצם למדי, מפני שכפי שאפרט להלן, הנאשם הודה שנגע באזור איברי המין של הקטין ושל המתלון ביום חמישי בלילה, אלא שטען כי מדובר היה במשחק ובמעשה קונדס, בלא כוונה מינית, ואף צמצם את היקף המעשים, ואילו המאשימה טוענת כי מדובר במעשים שנעשו לצורך גירוי וסיפוק מיניים.

הנאשם גם הודה בכך שביצע מעשים מגונים במתלון למחרת ביום שישי, אלא שטען כי המתלון הוא שיזם את המעשים הללו, ואילו המאשימה טוענת כי כל המעשים שנעשו, בוצעו ביוזמתו של הנאשם. מיותר לומר כי בהינתן העובדה שהמתלון הוא מתחת לגיל 14, שאלת ההסכמה שלו או היוזמה שלו למעשים מיניים כאלה ואחרים איננה רלוונטית לעניין ההרשעה, וחל איסור מוחלט בחוק על מעשים מסוג זה, והם מהווים עבירה, גם אם הקטין מסכים לכך ואפילו אם הוא יוזם ומבקש זאת, כפי שטען הנאשם.

אשר לעבירה של מעשה סדום, בסופו של יום הנאשם הודה אף בקיומו של מגע בין איבר מינו ובין ישבנו של המתלון

ביום שישי, אלא שבעוד שהמאשימה טוענת כי המגע האמור, שהנאשם הודה בעצם קיומו, כלל גם חדירה לפי הטבעת של המתלונן, הנאשם מכחיש זאת מכל וכל, וטוען בעקביות כי המגע לא כלל חדירה כאמור, ומכל מקרה הנחת אבר מינו על ישבנו של המתלונן לא הייתה מתוך כוונה מינית.

ב"כ המאשימה סיכם את טיעונו בדיון ביום 4.6.20, והתייחס תחילה לאירועים ביום חמישי בלילה. לאחר שסקר בהרחבה את הראיות, טען כי שלושה נימוקים תומכים בטענת המאשימה כי מעשיו של הנאשם בקטין ובמתלונן באותו לילה בוצעו ממניע מיני ולא כמשחק גרידא: הנימוק האחד הוא כי **"... השכל הישר וההיגיון מלמדים שכאשר אדם בוגר שאין בינו ובין כל קטין אחר שום קשר משפחתי מרשה לעצמו להחזיק באיבר מינו או לגעת באיבר מינו של קטין מספר פעמים אי אפשר להגיד שזה משהו שהוא לא מיני..."** (עמ' 224, שו' 5 - 8).

לא אמנע מלציין כבר עתה ביחס לנימוק זה, כי גם כאשר קיים קשר משפחתי בין בגיר לקטין, אירוע כזה או אחר שכולל מגע באיברי המין, לא רק שהוא פסול מכל וכל, אלא הוא גם אסור בחוק, ולכן לא היעדרו של הקשר המשפחתי הוא הנתון הרלוונטי, אלא גילם הצעיר של המתלונן והקטין, וכן פערי הגילים שבין הנאשם בן ה-36 ובין ילדים בני 13, שאומרים דרשני מקום בו הנאשם לכאורה טוען כי כך הוא משחק עם ילדים בני 13, דבר שנטול אחיזה במציאות, במיוחד כשלא הייתה לו כל הכרות מוקדמת עם הקטין. כל אלו מלמדים כי מעשיו של הנאשם כאשר נגע באזור איברי המין של הקטין ושל המתלונן, בכל הקשר שבו מדובר, אינם יכולים להתיישב בשום אופן עם טענה של מעשה קונדס או משחק.

הנימוק השני הוא התגובה של הקטין למעשים של הנאשם כלפיו, תגובה של פחד ובכי, שאי אפשר היה שלא להבחין בהם. המתלונן תיאר אף הוא את הפחד שאחז בקטין כתוצאה ממעשיו של הנאשם, וגם הנאשם אישר בשפה רפה את תגובתו המבוהלת של הקטין למעשיו, ולכן חדל ממעשים אלו. בכל אופן, תגובתו של הקטין, אינה מתיישבת עם הטענה של מעשה קונדס.

הנימוק השלישי שהעלה ב"כ המאשימה הוא שמעשיו של הנאשם כלפי המתלונן ביום שישי שלמחרת, שאין ספק כי נעשו ממניע מיני, מלמדים על כך שאף מעלליו של הנאשם ביום חמישי בלילה, נעשו ממניע מיני.

אשר למעשים שביצע הנאשם במתלונן ביום שישי, טען ב"כ המאשימה בין היתר כי העובדה שהמתלונן הכאיב לנאשם, בעת שאחז בידיו באיבר מינו, לאחר שהנאשם משך את ידו של המתלונן לאזור זה, מלמדת על כך שלא המתלונן יזם את המעשים המיניים שבוצעו ביניהם באותו אירוע. גם ביחס לטענה זו, לא אמנע מלשוב ולציין כי בהינתן גילו הצעיר של המתלונן, השאלה מי יזם את המעשים הללו, איננה רלוונטית כלל לעניין עצם ההרשעה, מפני שמעשים כאלה אסורים בחוק, ולכן הם מהווים עבירה, גם אם הייתה נכונה טענתו של הנאשם כי המתלונן הוא שיזם את הקשר, ואינני סבור שכן, כפי שאפרט בהרחבה בהמשך.

אשר למגע של הנאשם באמצעות איבר מינו בישבנו של המתלונן, טען ב"כ המאשימה כי יש להעדיף את גרסתו של המתלונן כי הייתה חדירה, על פני גרסתו של הנאשם ששלה זאת, מכמה טעמים, ובין היתר בשל גרסתו העקבית של המתלונן שעמד על טענתו כי הנאשם הכניס את איבר מינו לתוך ישבנו, גם בחקירה נגדית צולבת של ב"כ הנאשם, שטען כי טענה זו אינה מתיישבת עם טענתו של המתלונן כי לא חש כאבים בעת האירוע, ואף חש קצת כיף ודגדוגים.

ב"כ המאשימה ציין עוד, כי גרסתו של המתלונן מתיישבת עם התחושות שחש למחרת האירוע, של כאבים בישבן ובבטן וכאבי ראש, ועצירות קשה שנמשכה כמה ימים לאחר האירוע, והיא מתיישבת גם עם התחושות שהרגיש במהלך האירוע

עצמו, של דגדוגים פנימיים בתוך חלל הבטן, וזאת הרגשה "... שיכולה להיווצר כתוצאה מחדירה של עצם לתוך חלל הבטן שלו..." (כלשונו (עמ' 231, שו' 2). ב"כ המאשימה הוסיף עוד כי ניכר בעדותו של המתלונן כי אין כוונתו להרע לנאשם, והוא אף חש כלפיו הכרת טובה מסוימת על שסייע לו כמה פעמים בתיקון אופניו, ולכן אין סיבה שימציא מדמיונו דברים שלא היו ולא נבראו, כפי שטוען ב"כ הנאשם.

ב"כ הנאשם סיכם טיעוניו בדיון ביום 21.6.20, והתייחס בראשית דבריו לאירוע של יום חמישי בלילה. הוא ציין בעניין זה כי גם המתלונן טען כי מדובר באירוע של "צחוקים", והפנה בהקשר זה לדברים שמסרה אמו של המתלונן בעדותה בבית המשפט, שהמתלונן סיפר לה "**שהוא** (הנאשם - א.מ.) **נגע באזור למטה, בצחוקים...**" (עמ' 144, שו' 15). ב"כ הנאשם טען כי מדובר אמנם במעשה פסול, אך רחוקה הדרך מכאן ועד לייחס לנאשם כוונות מיניות באותו אירוע, ולדבריו מדובר לכל היותר במעשה מגונה ברף חומרה נמוך. ב"כ הנאשם טען עוד ביחס לאירוע זה, כי העובדה שהמתלונן לא ראה את הנאשם מפיל את הקטין על הדשא, פוגעת באמינות עדותו של הקטין בעניין זה.

את רוב טיעוניו בסיכומים הקדיש ב"כ הנאשם לאירוע של יום שישי, ולשאלה אם המגע בין איבר המין של הנאשם ובין ישבנו של המתלונן, כלל גם חדירה לפי הטבעת כטענת המאשימה. טענתו העיקרית של ב"כ הנאשם הייתה כי המתלונן שבא ממשפחה חרדית הוא "מניפולטור לא קטן" ובעל "נפש מושחתת" כלשונו (עמ' 242 שו' 10, ועמ' 241 שו' 19, בהתאמה), שנפשו הושחתה בשל התחברותו עם חברים לא הגונים, שמוכנים למכור את גופם בתמורה למתנות שוות, ואשר שיתפו אותו בצפייה מרובה בסרטים פורנוגרפיים, החל מעת היותו של המתלונן בכיתה ו'.

לטענת ב"כ הנאשם, המתלונן המציא את האירוע של האונס, בהשראת הסרטים הפורנוגרפיים שראה, ובכדי להידמות לחלק מחבריו שעברו חוויה דומה: "**... הוא רצה להיות כמו החברה שלו שעברו דבר דומה ורצה לספר הנה גם לי עשו דבר כזה...**" (עמ' 242, שו' 27), תוך שהוא מנצל את העובדה שהייתה ידועה למתלונן, כי מצלמות האבטחה שיש בבניין, אינן מכסות את חדר המדרגות מבפנים.

ב"כ הנאשם טען עוד כי לא סביר בעיניו שהמתלונן לא סיפר דבר לאמו, כאשר חזר הביתה לאחר האירוע ביום שישי, וגם לא סביר שהוא נצר את הדברים בלבו במשך כל אותו שבוע, עד שהדברים צפו בשיחת אקראי בעת משחק עם בני דודיו, כשהדודה שמעה אותו מזכיר את המילה "אונס" והזדעזעה.

לדבריו, גם בשיחה הטלפונית עם האב סמוך לאחר האירוע, הוא לא סיפר לאב שאנסו אותו. לטענתו, לאב היה אינטרס לנפח את האירוע בכדי להחמיר את מצבו של הנאשם, והדבר בא לידי ביטוי בתיאור של האב על מצבו הנפשי הקשה של המתלונן והבכי הנורא שבכה בעת שסיפר לו ולאשתו על האירועים, תיאור שלא הוזכר כלל בעדותה של האם.

ב"כ הנאשם הוסיף ופירט אי דיוקים שונים בעדותו של המתלונן, ומכל הטעמים הללו, טען כי אין לתת אמון בעדותו, ויש להעדיף את גרסתו של הנאשם, שאמנם הודה כי קיים מגע של איבר מינו בישובנו של המתלונן, אך טען בתוקף כי לא הייתה חדירה.

ה. דיון והכרעה

להלן בפרק זה אדון תחילה בשאלת אמינותם של העדים, ולאחר מכן אבחן את הראיות ביחס לכל אחד מהאירועים המפורטים בכתב האישום, ואקבע ממצאים ומסקנות ביחס לאירועים אלו, כאשר אחלק את הדיון בעניין זה לשני חלקים: בחלק הראשון אבחן את הראיות ביחס לעבירות של מעשים מגונים שיוחסו לנאשם ביחס לקטין ולמתלונן

באירוע של יום חמישי, ובחלק השני אבחן את הראיות ביחס לעבירת מעשה הסדום שיוחסה לו באירוע שהיה ביום שישי עם המתלונן לבדו.

1. אמינותם של העדים

העדויות העיקריות בתיק הן עדויותיהם של הקטין והמתלונן, שלפי הנטען בכתב האישום הותקפו מינית ע"י הנאשם, במסגרת פרשת התביעה, וכן עדותו של הנאשם במסגרת פרשת ההגנה. אציין כבר בפתח הדברים כי בשונה מהנאשם, גם הקטין וגם המתלונן העידו באופן שוטף וקולח ומסרו גרסה קוהרנטית, הגיונית ולא מתלהמת, שנתמכת גם בראיות נוספות, ולכן ככלל ראיתי לתת אמון מלא בדבריהם, כפי שאפרט להלן.

הקטין

הקטין תיאר בעדותו כיצד, תוך כדי תיקון אופניו של המתלונן, הנאשם שלח את ידיו לכיוון איברי המין שלו ושל המתלונן בעת שצפו במעשיו של הנאשם, ונתן להם "פליקות" כלשונו, תוך שהוא מדגים למה הוא מתכוון. לאחר מכן, הנאשם הושיב אותו על הדשא הסמוך, נגע בו באיבר המין מעל הבגדים וביצע תנועות של אחיזה באשכיו, ואף לקח ממנו את הטלפון הנייד שלו, שנפל תוך כדי ישיבה על הדשא, וסירב להחזיר לו את הטלפון, עד שהמתלונן הוציא את הטלפון מידי של הנאשם, ושניהם עזבו את המקום. עדותו של הקטין הותירה רושם אמין מאד, ניכר היה כי הוא הקפיד מאד לדייק בדבריו, ולא ניסה להעצים או להגזים בתיאוריו, והוא עמד על גרסתו גם כאשר עומת עם גרסאותיהם של עדים אחרים להם סיפר על האירוע, כמו המדריך שלו שהעיד לפניו.

עדותו של הקטין נתמכת בעדותו של חברו המתלונן שהיה אתו באותו אירוע, שאישר את הדברים גם בעדותו בבית המשפט, וגם בסיור ההולכה שערך במהלך החקירה, אשר בו אף הצביע על המקום המדויק שבו בוצעו הדברים. יתירה מכך, גרסתו של הקטין נתמכת גם בעדותו של הנאשם, שאישר את עיקרי הדברים שמסר הקטין כבר באמרה השנייה שמסר במשטרה ת/2, אף שניסה לצמצם את היקף המעשים, וטען שלא היה בהם שום יצר או מניע מיני, ושב ואישר את הדברים ביתר הרחבה בעדותו בבית המשפט, כולל לקיחת הטלפון מהקטין והנפילה של הקטין על הדשא (עמ' 164, שו' 5).

תימוכין לגרסתו של הקטין ניתן למצוא גם בתגובתו הנסערת למעשים כבר בעת האירוע, תגובה אותה אישרו גם המתלונן והנאשם; וכן בשינוי במצבו הנפשי של הקטין לאחר ששב להוסטל מהחופשה שבמהלכה בוצעו המעשים המגונים, כפי שעלה מעדותו של המדריך, שהיה הראשון שאותו שיתף הקטין על האירוע שקרה לו עם הנאשם, אשר העיד כי הקטין היה לחוץ ומפוחד בעת שסיפר את הדברים.

נראה אפוא כי ביחס למעשים שעשה הנאשם ביום חמישי בלילה בקטין ובמתלונן, עדותו של הקטין הייתה שוטפת, הגיונית וקולחת, וכאמור לעיל נתמכה גם בראיות נוספות, ולכן ראיתי לתת אמון מלא בעדותו.

המתלונן

גם המתלונן מסר גרסה מפורטת ועקבית בעיקרה במשך כל התהליך הלא פשוט שהוא עבר, החל מהחקירה הראשונה שלו ע"י חוקרת הילדים שבוע לאחר האירוע, עבור דרך השחזור והחקירה השנייה ע"י חוקרת הילדים שבוע לאחר מכן, וכלה בעדותו בבית המשפט, שלא הייתה קצרה, לרבות חקירה נגדית קשוחה וצולבת.

גם עדותו של המתלון בפניו, הותירה רושם אמין. ניכר כי הוא מאד הקפיד לדייק בתשובותיו, דאג לתקן את באי כוח הצדדים בנוגע להשתלשלות העניינים, ועמד על גרסתו למרות שאלות חוזרות ונשנות וחקירה נגדית ארוכה ולא פשוטה. המתלון תיאר לפרטי פרטים את המעשים שביצע בו הנאשם, גם כשאלו כללו תיאורים קשים ולא נעימים, ואף לא היסס מלספר דברים שלכאורה אינם מחמיאים לו, כגון העובדה שצפה בסרטים פורנוגרפיים או שלא התנגד כאשר הנאשם הציע "להכניס לו בתחת". התרשמות דומה עולה גם מעיון בתמלילי חקירות הילדים, ומצפייה בתיעוד החזותי של החקירות הללו.

עדותו של המתלון נתמכת בראיות נוספות, ובראש וראשונה בגרסה המתפתחת של הנאשם עצמו, שבסופו של דבר הודה למעשה בכל הפרטים של המעשים המגונים שיוחסו לו בכתב האישום, שהוזכרו גם בעדותו של המתלון, למרות השוני בפרטים שונים בין גרסתו ובין גרסת המתלון, שאין בו כדי להשפיע על עצם ההרשעה בעבירות הללו. הנאשם הודה גם בקיומו של מגע של איבר מינו בישובו של המתלון, כפי שטען המתלון לאורך כל הדרך, אף שטען כי המגע לא כלל חדירה לפי הטבעת.

גרסתו של המתלון נתמכת גם בעדויות של הוריו ושל דודתו אשר העידו על השוני בהתנהגותו של המתלון לאחר האירועים הללו, שוני שמלמד על המצוקה הנפשית שאלה נקלע המתלון, כתוצאה ממעשיו של הנאשם. האב תיאר את סערת הרגשות שתקפה את המתלון בעת שסיפר לו ולאשתו את כל הפרטים על האירוע שקרה לו עם הנאשם, כמעט שבוע קודם למועד השיחה בין המתלון ובין ההורים, שהתקיימה ביום חמישי בלילה. בין היתר תיאר האב כי המתלון פרץ בבכי נורא, נשכב על הדשא והמשיך לבכות, עד שהצליח לספר, לאחר כמה דקות של בכי, על מעשה הסדום שביצע בו הנאשם.

לאחר מכן האב סיפר במילים נרגשות על השינוי שחל במתלון מאז האירוע עם הנאשם, עד כדי מחשבות אובדניות שעלו במוחו של המתלון: **"מאז האירוע הוא לא אותו ילד. הוא ילד שבוכה... הוא ילד שחושב להרוג את עצמו, לאבד את עצמו לדעת, השם ישמור. ילד שנכנס על כל דבר לקריז, לכעסים לא נורמליים. הוא מרגיש שאין לו תפקיד בחיים..."** (עמ' 137, שו' 17 - 20). גם האם מסרה בעדותה כי אחרי האירוע המתלון נהיה שונה מהרגיל, נהיה מאוד כעסן, מבולבל, עם התפרצויות זעם קשות, נתון בסערת רגשות, ולעיתים חש תחושות אשמה, וגם הדודה העידה על התנהגות מוזרה ולא שגרתית של המתלון, כאשר הוא התארח בביתם ימים אחדים לאחר האירוע.

ביחס לעדויות של ההורים, ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי האב ניסה לנפח את הדברים, והגזים בתיאור מצבו הנפשי של המתלון בעת שסיפר להם על מעלליו של הנאשם, והוא מסיק זאת מכך שהאם לא מסרה תיאורים דומים בעדותה. אולם לא מצאתי ממש בטענה זו, מפני שגם האם ציינה בעדותה כי המתלון היה מפוחד בעת שסיפר להם על הדברים, וההבדל בסגנון של התיאור אינו מלמד מאומה על מידת האמינות של ההורים, ובמובן מסוים יש בו אף כדי לתמוך באמינותם, מפני שהוא מלמד על כך שההורים לא תיאמו גרסאות ביניהם טרם עדותם. לכן, ככלל, ראיתי לתת משקל מלא לעדותם.

כידוע, **"הלכה פסוקה היא כי מצבו הנפשי של קורבן בסמוך לאחר ביצוע העבירה שבוצעה בו, או בשעה שהוא נדרש להתייחס לאירוע הקשור למעשה וכך להעלות מחדש בתודעתו את האירוע הטראומטי, יכולים לשמש כראיה אובייקטיבית שיש בה כדי לסייע לעדותו..."** (ע"פ 5149/12 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 13.1.2014) בפסקה 82 והאסמכתאות שם).

נוכח כל הטעמים שפורטו לעיל, אני סבור כי יש לתת אמון מלא גם בעדותו של המתלון.

הנאשם

בשונה מהקטין והמתלונן אשר מסרו גרסה עקבית וקוהרנטית ועדותם הותירה בי רושם חיובי, הרי שעדותו של הנאשם בבית המשפט הותירה בי רושם שלילי, ואף הגרסה שמסר בעדותו היא בעייתית מאוד, לא רק מפני שמדובר בגרסה מתפתחת, אלא מפני שחלק מהפרטים בגרסתו אינם מתיישבים עם ההיגיון ועם השכל הישר. כך למשל באמרה הראשונה שהנאשם מסר במשטרה, ימים אחדים לאחר האירוע, הוא טען כי אינו זוכר שנגע בשני הילדים באירוע של יום חמישי, וטען עוד כי אף פעם לא נגע בילדים, בהתייחסו לאירוע של יום שישי.

בהמשך אותה אמרה, טען הנאשם ביחס לאירוע ביום שישי כי אולי נגע במתלונן אך זה לא היה מכוון, וככל שהחוקר הטיח בנאשם פרטים נוספים, החל הנאשם לעדכן את גרסתו, תוך שהוא מייחס למתלונן את היוזמה ואת האחריות לביצוע כל המעשים המיניים שנעשו באותו אירוע. בין היתר טען הנאשם כי המתלונן חשף ביוזמתו את איבר מינו בפניו, וכשנשאל למה עשה זאת, השיב כי אינו יודע מה עבר לו בראש באותו זמן.

כשנשאל מדוע נגע באותו אירוע באיבר מינו של המתלונן, השיב כי זו הייתה טעות, וכשנשאל מדוע נגע באיבר מינו של המתלונן והקטין לילה קודם לכן, השיב כי אינו יודע למה עשה זאת, אך ציין באמרה השנייה כי לא הייתה לו כוונה מינית בכך, ומדובר כאמור בהסבר שאינו מתיישב עם השכל הישר, ולא ניתן לקבל הסבר תמים למעשים שמטיבם הם בעלי אופי מיני מובהק, כמו נגיעה חוזרת ונשנית באיבר המין, גם אם מדובר בנגיעה מעל הבגדים. הדברים אמורים ביתר שאת בהינתן פער הגילים בין הנאשם ובין הקטין והמתלונן, ונוכח העדר כל היכרות מוקדמת עם הקטין והיכרות מוגבלת ביותר עם המתלונן.

ניכר בו בנאשם כי האמת איננה נר לרגליו, וכי הוא מנסה להרחיק את עצמו מן העבירות ככל יכולתו. דוגמה בולטת לכך היא ההתפתחות בגרסתו בתגובה לטענת המתלונן כי ביצע בו מין אנאלי, כאשר בתחילה טען כי המתלונן ביקש ממנו לעשות זאת, אך הוא סירב בתוקף וטען כי עמד במרחק של חצי מטר - מטר מהמתלונן. בהמשך, בתשובה לשאלה מפורטת שנשאל ע"י בית המשפט, עדכן את גרסתו וטען כי כנראה הניח את איבר מינו על ישבנו של המתלונן, בדומה למה שמסר כבר באמרתו הראשונה במשטרה, אך הוסיף כי לא הייתה חדירה, והכחיש גם את טענתו של המתלונן כי ביצע תנועות עם האגן בעת המגע של איבר מינו בישבנו של המתלונן.

דוגמא נוספת לחוסר אמינותו של הנאשם ניתן למצוא בטענה שהעלה לראשונה בחקירה הנגדית בבית המשפט, כי המתלונן נוהג לסחוט אנשים, וכי תלונתו כלפיו אינה הפעם הראשונה שהוא נוהג כך. מדובר לא רק בטענה כבושה, שהנאשם לא נתן הסבר מניח את הדעת מדוע לא הזכיר אותה לפני עדותו בבית המשפט, אף לא בפני עורך דינו עובר לדיון, אלא גם בטענה חסרת היגיון מפני שהנאשם אישר כי אף אחד לא פנה אליו בדרישה כספית כלשהי בעניין זה.

ראוי לציין בהקשר זה, כי בעדותו של הנאשם הוזכרו לראשונה פרטים חשובים נוספים, שלא בא זכרם קודם לכן, כשבראשן טענת הנאשם כי המתלונן הוא זה שביקש ממנו שיחדיר את איבר מינו לישבנו, אך הוא סירב, והנאשם לא נתן כל הסבר סביר לכך שלא עלתה באף אחת מחקירותיו במשטרה. כיוצא בזה טענתו כי בתחילת האירוע של יום שישי, בעת שהוא והמתלונן היו בכניסה לבניין שבו הוא מתגורר, המתלונן דיבר אתו על סרטים פורנוגרפיים, ואף ביקש שידגים לו דברים אחדים שראה בסרטים הללו (עמ' 183, שו' 22 ואילך). כך גם הטענה כי המתלונן ביקש מהנאשם לעלות לביתו בכדי שיבצע בו את החדירה בביתו (עמ' 188, שו' 1 ואילך), טענה שעל פניה נשמעת בלתי מתקבלת על הדעת, והנאשם לא ידע להסביר מדוע לא סיפר על הדברים הללו במהלך חקירתו.

ניתן להביא דוגמאות נוספות לקשיים העולים מגרסתו של הנאשם, אולם די בדוגמאות שהובאו לעיל, כדי להביא למסקנה כי אין לתת אמון בדבריו של הנאשם, ויש להתייחס אליהם בזהירות רבה ובערבון מוגבל. מדובר כאמור בגרסה מתפתחת ביחס לעובדות רבות הנוגעות למעשים בהם הואשם הנאשם בכתב האישום, וביחס לפרטים נוספים שנשמעו לראשונה בבית המשפט מדובר אף בגרסה כבושה, כאשר ניכרת בגרסתו המגמה למזער ככל הניתן את המעשים שביצע, ולהפחית בחומרתם. עם זאת, ראוי לציין כי למרות האמור, הרי בסופו של דבר בחינת מלוא גרסת הנאשם ובכלל זה גרסתו בחקירותיו במשטרה מלמדת, כי הנאשם מאשר כמעט את כל העובדות והמעשים עליהם סיפרו בעדויותיהם הקטין והמתלונן.

2. בחינת הראיות וקביעת ממצאים ביחס לאירועים ולעבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום

העבירות של מעשים מגונים

הדין

בכתב האישום יוחסו לנאשם בסך הכול 4 עבירות של מעשים מגונים, עבירות על סעיף 348(ג) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ביחד עם סעיף 345(א)(1) לחוק. טרם שאדון בעבירות הללו, אביא תחילה את לשון החוק. העבירה של מעשה מגונה מוסדרת בסעיף 348 לחוק העונשין, אשר זה לשונו, בחלקו הנוגע לענייננו:

348. (א) העושה מעשה מגונה באדם באחת הנסיבות המנויות בסעיף 345(א)(2) עד (5), בשינויים המחויבים, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) העושה מעשה מגונה באדם באחת הנסיבות המנויות בסעיף 345(ב)(1) עד (5), בשינויים המחויבים, דינו - מאסר עשר שנים.

...

(ו) בסימן זה, "מעשה מגונה" - מעשה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

סעיף 345, שאליו מפנה סעיף 348, קובע את הדברים הבאים, בחלקו הנוגע לענייננו:

345. (א) הבועל אשה -

(1) שלא בהסכמתה החופשית;

...

(3) כשהאשה היא קטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים, אף בהסכמתה;

(תשס

הרי הוא אונס ודינו - מאסר שש עשרה שנים.

עמוד 29

**(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), דין האונס - מאסר עשרים שנים אם האינוס
נעשה באחת מנסיבות אלה:**

(תיקון
תש"ס-2)

**(1) בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים ובנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(1),
(2), (4) או (5);**

האירוע של יום חמישי

כפי שציינתי בתחילת הפרק הקודם, אין למעשה מחלוקת של ממש ביחס לעבירות של מעשים מגונים שביצע הנאשם, גם ביחס לאירוע ביום חמישי בלילה, וגם ביחס לאירוע ביום שישי. ביחס לאירוע של יום חמישי, הנאשם עצמו הודה בביצוע מעשים של נגיעה באיברי מינם של הקטין ושל המתלונן מעל לבגדים בכמה הזדמנויות, בעת שתיקן את אופניו של המתלונן בסמוך לבניין שבו הוא מתגורר.

לפי גרסת הנאשם, שמפורטת באריכות יתירה בעמ' 172 - 181 לפרוטוקול, הוא נגע מעל לבגדים, ליד איבר מינו של הקטין פעמיים, כאשר הפעם הראשונה הייתה ליד ספסל העץ, והפעם השנייה הייתה בעת שהנאשם והקטין היו על הדשא, והנאשם אחז באיבר מינו של המתלונן מעל לבגדים, כסוג של משחק לטענתו. הנאשם הודה גם כי במהלך אותו אירוע נגע פעם אחת ליד איבר מינו של המתלונן.

גרסתם של הקטין והמתלונן שונה במקצת, ולדבריהם הנאשם נגע בהם מעל לבגדים, לא ליד איבר המין אלא באיבר המין עצמו, ועשה זאת כמה וכמה פעמים אף שאינם נוקבים במספר מדויק ולגרסת הקטין באירוע שהתרחש בדשא, הנאשם אחז בו בתנועת לפיתה, התיישב והושיב גם אותו, כשידו אוחזת באיבר מינו. במחלוקת זו מצאתי לנכון לתת אמון מלא בעדויותיהם של הקטין ושל המתלונן אשר תומכות ומחזקות זו את זו, על פני גרסתו המצומצמת של הנאשם, לא רק בשל הקביעה שלי לעיל כי ככלל יש לתת אמון מלא בעדויותיהם של הקטין ושל המתלונן, בשונה מעדותו של הנאשם, בשל הטעמים שפורטו בהרחבה לעיל, בדיון על אמינותם של העדים, אלא גם בשל הנסיבות הקשורות לאירוע עצמו.

טענתו של הנאשם כי ביצע את הנגיעות הללו כמעשה קונדס או כמשחק אינה סבירה בעיניי, הן בשל העובדה כי מדובר בבגיר בן 36 שמשחק כביכול עם ילד בן 13, ואין מדובר בבני אותו גיל שמשחקים יחד לתומם, והן בשל העובדה כי הקטין, שהיה הקרבן העיקרי של הנגיעות הללו, הגיב לנגיעות שהיו בדשא בבכי, שאינו יכול לדור בכפיפה אחת עם הטענה כי מדובר במשחק תמים.

בכל אופן, העובדה שהנאשם ניסה למזער את משמעותו של האירוע בטענה כי מדובר במשחק תמים, יכולה גם להוביל למסקנה כי כביטוי לאותה מגמה, הנאשם מנסה גם למזער את היקפו של האירוע, ולטעון כי מדובר בנגיעות בודדות בלבד, ולא נגיעות רבות יותר, כפי שעלה מעדותם של הקטין ושל המתלונן. לכן, אני סבור כי יש להעדיף בעניין זה את גרסתם של הקטין ושל המתלונן ביחס לפרטי האירוע.

בכל מקרה, גם אם הייתי מקבל את גרסתו של הנאשם כי מדובר היה רק בשתי נגיעות בקטין ונגיעה אחת במתלונן, עדיין אין בטענה זו כדי לשלול את האופי המיני ממעשיו של הנאשם. מדובר אפוא במעשים שנעשו לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, ומדובר גם בשני קטינים מתחת לגיל 14 בעת ביצוע המעשים הללו, ולכן אין ספק כי מדובר במעשים מגונים

בנסיבות המפורטות בסעיף העבירה שבכתב האישום.

נוכח כל האמור לעיל, התוצאה היא כי ביחס לאירוע של יום חמישי, עלה בידי המאשימה להוכיח הן את היסוד העובדתי והן את היסוד הנפשי הנדרשים להרשעה בעבירה של מעשה מגונה, ולכן אני סבור כי ביחס לאירוע זה, יש להרשיע את הנאשם בשתי עבירות של מעשים מגונים, עבירה אחת ביחס לקטין ועבירה נוספת ביחס למתלון, בקטינים שטרם מלאו להם 16 בלא הסכמתם, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) ביחד עם סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין.

האירוע של יום שישי

אשר לאירוע של יום שישי, גם ביחס למעשים שביצע הנאשם במתלון באירוע זה, הנאשם הודה למעשה ברוב המעשים המגונים שמפורטים בכתב האישום. בכתב האישום מפורטים למעשה ארבעה מעשים שונים שביצע הנאשם במתלון באותו אירוע: **1.** נטען כי תחילה הנאשם חשף את איבר מינו של המתלון, אחז באשכיו ושפשף את איבר מינו, כמפורט בסעיף 6 לכתב האישום; **2.** לאחר מכן, הנאשם הפשיל את מכנסיו ותחתוניו, חשף את איבר מינו וקרבו לעבר פיו של המתלון, תוך שהוא מפציר בו להכניסו לפיו, כמפורט בסעיף 7 לכתב האישום; **3.** לאחר מכן, הנאשם משך בחוזקה את ידו של המתלון והניח אותה על איבר מינו, כמפורט בסעיף 8 לכתב האישום; **4.** לבסוף נטען כי הנאשם החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלון, כמפורט בסעיף 10 לכתב האישום.

ביחס למעשה הראשון, הנאשם הודה כי נגע באיבר מינו של המתלון, אך ציין כי הוא לא פתח את הרוכסן במכנסיו של המתלון, אלא המתלון עשה זאת לבדו, והוציא בעצמו את איבר מינו מחוץ למכנסיו. הנאשם גם הודה כי חשף את איבר מינו בפני המתלון, ואף אישר כי היו נגיעות הדדיות שבמהלכן גם המתלון נגע באיבר מינו, "**אני קצת נגעתי לו הוא גם נגע לי**" (כלשונם (עמ' 188, שו' 18). אולם הנאשם הכחיש כי משך את ידו של המתלון לעבר איבר מינו, והכחיש גם כי ביקש לבצע מין אוראלי במתלון. ביחס לטענה כי החדיר את איבר מינו לתוך פי הטבעת של המתלון, הנאשם הודה כי היה מגע של איבר מינו בישבנו של המתלון, אך הכחיש כי המגע האמור כלל גם חדירה לפי הטבעת של המתלון.

מיותר לומר כי כל המעשים הללו הם בעלי אופי מיני מובהק, ולכן ככל שאקבע, לאחר בחינת הראיות, כי הוכח שהמעשים הללו אכן נעשו, כפי שנטען בכתב האישום, אין ספק כי מדובר במעשים מגונים, שנעשו לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, כהגדרתו של מושג זה בחוק העונשין. אציין עוד כי ביחס למעשה הרביעי, אדון בפרק נפרד.

אדון עתה ביחס לשלושת המעשים הראשונים כסדרם. ביחס **למעשה הראשון**, הנאשם הודה למעשה בעשייתו בפה מלא, ואישר כי נגע באצבעותיו באיבר מינו של המתלון (עמ' 188, שו' 28), ובהמשך הסביר כי זו הייתה "**נגיעה של ליטוף**" (כלשונם (עמ' 189, שו' 8). טענתו כי המתלון חשף בפניו ביוזמתו את איבר מינו, אינה רלוונטית לשאלת ההרשעה, שכן אפילו אם המתלון היה מבקש ממנו כי יגע לו באיבר מינו, עדיין מדובר בעבירה על החוק, בהינתן גילו הצעיר של המתלון.

לכן, ביחס למעשה זה ניתן למעשה להרשיע את הנאשם על פי הודאתו, ביחס לעצם הנגיעה באיבר מינו של המתלון, אך יש חשיבות גם לנסיבות של ביצוע העבירה, ובעניין זה אני סבור כי יש לתת אמון מלא בגרסה שמסר המתלון בעדותו, מהטעמים שפירטתי בהרחבה בפרק הקודם. לכן אציע לחברותי להרשיע את הנאשם ביחס לאירוע זה בעבירה של מעשה מגונה שיוחסה לו בכתב האישום, בהסתמך על עדותו של המתלון והחיזוקים הראייתיים לעדותו, לרבות מצבו הנפשי לאחר האירוע, על כך שפתח את הרוכסן במכנסיו של המתלון והוציא את איבר מינו מחוץ למכנסים, תוך שהוא

ממשש את אשכיו, ומבצע תנועות של שפשוף קדימה ואחורה באיבר מינו, כפי שטען המתלון בעדותו .

אשר **למעשה השני** של קירוב איבר מינו לעבר פיו של המתלון, הנאשם אמנם מכחיש זאת, אולם המתלון סיפר על כך בשיחת הטלפון לאביו זמן קצר לאחר האירוע, וסיפר על כך גם לדודתו, בשיחה שהתפתחה ביניהם ימים אחדים לאחר האירוע, לאחר שהדודה נחשפה לשיחה על תוכן מיני בין המתלון ובין ילדיה. עדויותיהם של האב ושל הדודה בעניין זה, תומכות בגרסתו של המתלון בה נתתי אמון, כי הנאשם אכן ביקש לבצע מין אוראלי במתלון.

עדות המתלון בעניין זה מתיישבת גם עם הנפילה של המתלון על המדרגות, שהנאשם אישר כי קרתה, והתקשה להסביר את הסיבה לכך, אולם לפי גרסת המתלון, הוא נרתע לאחר כאשר הנאשם קירב את איבר מינו לפיו, ולכן נפל על המדרגות. נוכח האמור, אני סבור כי עלה בידי המאשימה להוכיח מעל לכל ספק סביר כי המעשה שמתואר בסעיף 7 לכתב האישום אכן בוצע ע"י הנאשם, ולכן גם ביחס למעשה זה אני סבור כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של מעשה מגונה שיוחסה לו בכתב האישום.

אשר **למעשה השלישי** של משיכת ידו של המתלון בכדי שייגע בעל כורחו באיבר מינו של הנאשם, הנאשם התקשה להסביר את הנסיבות של נגיעה זו של המתלון בו, ולבסוף לאחר שאלות חוזרות ונשנות של ב"כ המאשימה, הנאשם השיב: **"איפשהו הוא שלח את היד בעצמו, לא תפסתי לו אותה ולא לקחתי אותה בכוח"** (עמ' 194, שו' 32), ובהמשך טען כי העיף את ידו של המתלון כאשר הוא נגע באיבר מינו, אולם לאחר מכן אישר כי המתלון הכאיב לו בעת מגעו באיבר מינו ואולי לכן העיף את ידו (עמ' 195, שו' 16).

ההודאה של הנאשם כי היו נגיעות הדדיות היא למעשה ראשית הודיה במיוחס לו בעניין זה ממש כפי שהעיד המתלון, והעובדה שהנאשם אישר כי המתלון הכאיב לו בעת שנגע באיבר מינו, מתיישבת יותר עם גרסתו של המתלון כי הנאשם משך את ידו בחוזקה בכדי שייגע שלא מרצונו באיבר מינו, כנטען בכתב האישום, מאשר עם טענתו של הנאשם כי המתלון עשה זאת מרצונו או מיוזמתו, שאם כך - מדוע מצא לנכון להכאיב לו.

לכן אני סבור כי גם ביחס למעשה זה הוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם אכן ביצע את המעשה כפי שהעיד על כך המתלון, וכפי שנטען בסעיף 8 לכתב האישום, וגם ביחס למעשה זה אני סבור כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של מעשה מגונה שיוחסה לו בכתב האישום.

התוצאה היא אפוא כי ביחס לכל אחד משלושת המעשים הראשונים שפורטו לעיל, שוכנעתי כי הוכחו מעבר לכל ספק סביר, הן היסוד העובדתי, והן היסוד הנפשי הנדרשים להרשעה בעבירה של מעשה מגונה שיוחסה לנאשם בכתב האישום, ולכן ביחס לכל המעשים הללו, אני סבור כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) ביחד עם סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין.

העבירה של מעשה סדום

הדין

ראוי לציון בפתח הדברים כיסעיף 347(ג) לחוק העונשין מגדיר **"מעשה סדום: החדרת איבר מאברי הגוף או חפץ לפי הטבעת של אדם או החדרת אבר מין לפיו של אדם"**. השאלה היא אפוא אם יש בחומר הראיות כדי להוכיח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם אכן החדיר את איבר מינו, לפחות את מקצתו, לתוך פי הטבעת של המתלון.

גרסת המתלונן

לדברי המתלונן, הנאשם הכניס את איבר מינו לישבנו, במקום שממנו מתפנים, כפי שציין במקומות רבים בעדותו בבית המשפט, כמו למשל בעמ' 75, שו' 9: **"ככה פתח לי את התחת. ואז אחר כך הכניס את הזין שלו לתחת שלי, איפה שמתפנים. ואז אחר כך הוא החזיק בי ככה בבטן"**, ועוד מקומות רבים נוספים בעדותו. עדותו העקבית של המתלונן בעניין זה בבית המשפט עולה בקנה אחד גם עם הדברים שמסר לחוקרת הילדים. כך למשל בחקירת הילדים השנייה, כשהתבקש לפרט בדיוק את המקום שבו הנאשם החדיר את איבר מינו, השיב המתלונן: המקום **"שיוצא ממנו קקי" (נ'4א, עמ' 6, שו' 2)**, ומדובר למעשה בפי הטבעת, אף שהמתלונן עצמו לא השתמש במושג זה, וספק בעיניי אם הוא בכלל מכיר את המושג.

ניתן למצוא תימוכין לדבריו אלה של המתלונן בדברים שהעיד עליהם אודות הרגשתו בימים שלאחר האירוע, כפי שהמתלונן מתאר בעדותו: **"... בשבת בבוקר לא יכולתי לקום מהמיטה. הרגשתי כל הזמן דגדוגים בבטן, כאבים בתחת, כאבי ראש, כאבי בטן. ולא התפנית גם שבוע..."** (עמ' 77, שו' 3).

ב"כ המאשימה אמר בסיכומיו בהקשר זה, כי עדותו של המתלונן על הכאבים שחש במקומות שונים בגופו יום לאחר האירוע, משליכה באופן ישיר על מהימנותו של המתלונן, ומחזקת את טענתו כי הנאשם החדיר את איבר מינו לתוך פי הטבעת של המתלונן (עמ' 227, שו' 10). בהמשך הסיכומים אמר עוד את הדברים הבאים: **"הקטין עמד על כך שהוא הרגיש דגדוגים בתוך חלל הבטן שלו... הקטין גם המחיש שלא מדובר בדגדוגים חיצוניים אלא במשהו שהוא חש בתוך הבטן שלו בפנים"**, ומכאן מסקנתו כי **"זה מלמד על כך שאיבר מינו של הנאשם היה בתוך פי הטבעת של הקטין, כי הקטין אומר ברחל בתך הקטנה הרגשתי את, סליחה שאני אומר את זה, את הזין שלו בתוך התחת שלי"** (עמ' 230, שו' 15 - 28).

על פני הדברים, די בגרסתו המפורטת והעקבית של המתלונן במקומות רבים בעדותו, כי הנאשם הכניס את איבר מינו ל"תחת" שלו (של המתלונן), אשר ככלל ראיתי לתת בה אמון מלא, ביחד עם החיזוק שיש לגרסה זו בעדותו אודות הכאבים שחש למחרת היום, אשר נתמכים גם בעדותה של האם שהעידה על התנהגותו החריגה של המתלונן ביום השבת שלמחרת האירוע, כאשר סירב לקום ממיטתו לתפילה ולסעודת שבת (עמ' 143, שו' 14), ואשר גם בה ראיתי לתת אמון מלא, כדי להגיע למסקנה כי יש לתת אמון בגרסתו של המתלונן כי הנאשם אכן החדיר את איבר מינו לתוך פי הטבעת של המתלונן, ולהרשיע את הנאשם בעבירה של מעשה סדום שיוחסה לו בכתב האישום.

חיזוק נוסף לעדותו של המתלונן ניתן למצוא בעובדה כי המתלונן סיפר שהנאשם אמר לו שהוא רוצה להכניס לו מאחור, ולמעשה עניין זה של "להכניס" לו מאחור, עולה גם בדברי הנאשם בחקירתו הנגדית, שם לפתע הוא אומר כי המתלונן ביקש ממנו שיכניס לו מאחור אך הוא סירב, עניין שיש בו מעין ראשית הודיה. מעבר לכך יש באמור כדי ללמד על כך שהנושא של החדרת איבר המין מאחור, עלה בשיח בין הנאשם למתלונן, עוד טרם ביצע בו את המעשים, וראשית הדברים יכולה להעיד גם על אחריתם, כי הכנסת איבר מינו של הנאשם לישבנו של המתלונן נועדה לממש את המעשה שעלה בשיח ביניהם קודם לכן כאמור לעיל.

עוד ראוי לציין, כי המתלונן סיפר שהנאשם ביקש להכניס את איבר מינו לפיו, אך הוא סירב ואמר שזה מגעיל אותו, ואילו כשהנאשם ביקש "להכניס לו מאחור" הוא אמר שהוא לא יודע מה זה, ולמעשה הסכים; כך שתיאורו של המתלונן כי הנאשם החדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלו, מהווה למעשה השתלשלות עניינים "הגיונית" של מכלול גרסתו, מעין חלופה פחות מגעילה בעיניו של המתלונן, בהשוואה להחדרת איבר מינו של הנאשם לפיו.

סביר אפוא להניח כי כשם שהמגע של איבר המין בפה של המתלונן שבו חשק הנאשם בתחילה, נועד להחדרת איבר מינו לפיו של המתלונן, כך גם המגע של איבר מינו ביסבנו של המתלונן, שהנאשם מודה בעצם קיומו, ואשר נועד למעשה להוות מעין תחליף שהמתלונן לא התנגד לו במפורש, למגע האוראלי שהמתלונן סירב לו בתוקף, נועד למעשה להכנסת איבר המין לפי הטבעת של המתלונן.

יתירה מכך, אף העובדה שבפעם הראשונה שבה סיפר פנים מול פנים על הדברים באופן מפורט, באותה שיחה עם הוריו ביום חמישי בערב, אמר להם בבירור שהנאשם הכניס לו את איבר המין לישבן, תומכת בגרסתו של המתלונן. זאת, מפני שמדובר בשלב שבו הוא מספר על הדברים בבכי להוריו, כאשר הוא לא מעוניין להתלונן במשטרה, וכאשר ברור שמדובר בדבר מביך מאוד שאין למתלונן כל עניין לספר להוריו, במיוחד כשהוא סיפר כי חשש מתגובתם. לכן, ברור כי באותו שלב היה למתלונן אינטרס שלא להפריז בחומרת האירוע, ומכאן מתבקשת המסקנה כי סיפר על דברים שחוה על בשרו, ולא על דברים שבדה מלבו.

הקשיים שניתן להעלות ביחס לגרסת המתלונן

אף שגרסתו של המתלונן נתמכת בחיזוקים ראייתיים שונים כמפורט לעיל, טען ב"כ הנאשם כי היא גם מעוררת קשיים אחדים, שב"כ הנאשם התייחס אליהם בהרחבה גם בחקירה הנגדית של המתלונן, כאשר הוא ניסה לערער את גרסתו העקבית של המתלונן, וגם בסיכומיו להכרעת הדין.

מדובר למעשה בשלושה קשיים עיקריים: הקושי האחד, עניינו בהנחה שהניח ב"כ הנאשם, כי חדירה של איבר מין לתוך פי הטבעת של אדם אחר, גם אדם בגיר, אמורה להכאיב, ולכן לא סביר שהמתלונן העיד כי חש דגדוגים ואפילו מידה מסוימת של כיף, אם אכן הייתה חדירה לפי הטבעת; הקושי השני, עניינו בדברים שאמר המתלונן בעדותו כי אינו בטוח שהנאשם אכן החדיר את איבר מינו "לתוך התחת שלו" כלשונו.

הקושי השלישי קשור לטענתו של ב"כ הנאשם כי ייתכן שהנאשם אמנם פתח את פלחי יסבנו של המתלונן, ואף החדיר את איבר מינו בין פלחי הישבן, אך הסתפק בחיכוך בלבד, או בשפשוף כפי שכנה זאת ב"כ הנאשם, מבלי שהחדיר את איבר מינו לתוך פי הטבעת של המתלונן. לטענת ב"כ הנאשם היפותזה כזו יכולה להסביר מדוע המתלונן לא חש בכאב, ויכולה גם לעלות בקנה אחד, עם הספק שהביע המתלונן עצמו במקום אחד בעדותו, כאשר אמר כי אינו יודע אם הייתה חדירה.

אתייחס תחילה דווקא לקושי השלישי, להצעה שב"כ הנאשם הטיח למעשה במתלונן בחקירה הנגדית, כי ייתכן שהנאשם רק חיכה את איבר מינו ביסבנו של המתלונן, אך לא חדר לפי הטבעת שלו (עמ' 112 ואילך). לכאורה מדובר בהיפותזה שובת לב, שאולי אפילו יכולה להתיישב עם חלק מהראיות, אבל הבעיה העיקרית איתה היא שהנאשם עצמו שלל אותה לחלוטין כבר בחקירתו במשטרה. כאשר נשאל באמרה השנייה **ת/2**, לאחר שהשיב בשלילה לטענה כי החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן, אם הצמיד את איבר מינו ליסבנו של המתלונן, והשיב על כך בשלילה (שו' 58 - 59).

יתירה מכך, ב"כ הנאשם יכול היה להעלות אפשרות זו בחקירה הראשית של הנאשם ולאפשר לנו לשמוע את התייחסותו, אך הוא נמנע מלעשות כן, ובחקירתו הנגדית, גם כאשר הנאשם אישר כי הניח את איבר מינו על יסבנו של המתלונן, הכחיש כי פתח את פלחי הישבן שלו, וטען כי זה היה "מבחוץ" (עמ' 204 שו' 18-2). לכן מדובר באפשרות תיאורטית לחלוטין שהנאשם מעולם לא העלה אותה, ואין לה גם כל בסיס בראיות. לכן, יש לדחות טענה זו של ב"כ הנאשם מכל וכל.

אשר לשני הקשיים הנוספים שהוזכרו לעיל, הרי שהם קשורים זה בזה, שכן כעולה מהציטוטים שהובאו לעיל מהפרוטוקול, המתלונן הסביר את אותו "ספק" שהעלה לגבי החדירה (בשלב מסוים, למרות שהן לפני כן והן אחרי כן,

היה עקבי מאד ועמד על כך שהרגיש את איבר מינו של הנאשם נכנס לישבנו), בכך שהסגור הטיח בפניו כי לו אכן הייתה חדירה, הרי שהוא היה חש כאב עז ולא "דגדוגים וכיף". אציין תחילה בהקשר זה, כי הדרך להוכחת התזה שהעלה הסגור, כי החדרה של איבר מין לפי הטבעת של נער בגילו של המתלונן, חייבת להכאיב לו, היא בדרך של הבאת עדות מומחה, ועדות כזו לא הובאה ע"י ההגנה.

מעבר לכך, לצורך התקיימות העבירה של מעשה סדום, או עבירת האינס, אין צורך להוכיח החדרה מלאה של איבר המין, ודי בהוכחה שהתקיימה "ראשית חדירה". הלכה פסוקה היא כי **"... לעניינה של 'החדרה' די בקיומו של 'מגע' עם איבר המין של האישה, 'התחלת חדירה', ואין הכרח בחדירה של ממש אל תוך איבר המין של קרבן מעשה האינס (וממילא גם אין כל מניעה כי קרבן האינס תישאר בתולה). הנזק הפסיכולוגי, הנגרם מהחדרה כפויה, אינו מבחין בין החדרה למחצה לשליש או לרביע (או לכזו אשר 'אינה' משאירה סימנים), ואף המחוקק לא נתכוון לברור בכך."** (ע"פ 5165/98 דסה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.12.98) עמ' 2).

כאשר המתלונן העיד כי הרגיש שהנאשם הכניס את איבר מינו "לתוך התחת שלו" כלשונו, הוא לא ציין בעדותו כי הנאשם החדיר את כל איבר מינו, ואף אמר בחקירתו הנגדית **"אני יודע כמה הוא הכניס לי וכמה לא?"** (עמ' 118 ש' 8), וגם דבריו כי המעשה ארך זמן קצר, יכולים להתיישב עם האפשרות שהנאשם החדיר רק חלק מאיבר מינו לפתח של פי הטבעת של המתלונן. מעבר לכך שכאמור, לא הוכח בפנינו כי בכל חדירה לפי הטבעת בהכרח ייגרם כאב עז, הרי ניתן להניח שראשית חדירה מעין זו מכאיבה פחות מחדירה מלאה של כל איבר המין לפי הטבעת, ולא מן הנמנע שייתכן והיא כלל אינה כרוכה בכאב, ואף אינה חייבת להשאיר סימנים כלשהם, כפי שנאמר במפורש בעניין דסה הנ"ל.

אפשרות כזו, יכולה להתיישב גם עם דבריו של המתלונן בעמ' 114 לפרוטוקול, כאשר בתשובה לשאלה של בית המשפט, השיב בגילוי לב: **"אני לא יודע אם הוא באמת הכניס לי, אבל אני יכול להגיד למה הוא עשה לי ככה עם הידיים ולמה הוא אמר בוא אני אדחוף לך לתחת והוא פתח לי את התחת עם הידיים"**. זאת, מפני שהמתלונן הדגיש לכל אורך עדותו שהרגיש את פתיחת פלחי ישבנו ע"י הנאשם, מעשה "פשוט" יותר, שקל להבחין ולהרגיש בו, שאחריו הכניס את איבר מינו, כך שגם אם התקשה יותר לתאר את התחושות שחש באיבריו הפנימיים, הרי שברור שהיה מגע בין איבר המין של הנאשם עם פי הטבעת של המתלונן.

זאת ועוד, סביר להניח שראשית חדירה כזאת, יכולה להתבצע במהירות יחסית, והיא יכולה להתיישב גם עם עדותו של המתלונן כי מעשה החדירה היה מהיר מאוד ונמשך שניות בודדות בלבד (עמ' 111, שו' 9).

המסקנה ביחס לעבירה של מעשה סדום

נוכח כל האמור לעיל, בהינתן הגרסה העקבית של המתלונן כי הרגיש על גופו כי הנאשם החדיר את איבר מינו "לתוך התחת שלו", ובהינתן החיזוקים הראייתיים שפורטו לעיל ביחס לגרסה זו, לרבות הכאבים שחש המתלונן בבטן ובאזור פי הטבעת ביום שלמחרת האירוע, ובהינתן חוסר האמון שמצאתי לייחס לגרסה המתפתחת של הנאשם ביחס לכל המעשים שיוחסו לו בכתב האישום בכלל, וביחס לעבירה של מעשה סדום בפרט, ולעומת זאת האמון המלא שראיתי לתת לעדותו של המתלונן מהטעמים שפורטו בהרחבה בפרק שדן באמינותם של העדים, התוצאה היא כי הוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם אכן החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן, לפחות בדרך של ראשית חדירה בפתח של פי הטבעת, ולכן אני סבור כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של מעשה סדום, לפי סעיף 347(ג) בנסיבות סעיף 345(א) לחוק העונשין.

ו. סוף דבר

סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, אציע לחברתי להרשיע את הנאשם ב-3 עבירות של מעשים מגונים, עבירות על סעיף 348(ג) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ביחד עם סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין לפי הפירוט הבא: שתי עבירות ביחס לאירוע של יום חמישי, עבירה אחת בגין המעשים שביצע הנאשם בקטין, ועבירה נוספת בגין המעשים שביצע הנאשם במתלון; וכן עבירה נוספת בגין המעשים המגונים שביצע הנאשם במתלון באירוע של יום שישי.

בנוסף, אציע לחברתי להרשיע את הנאשם בעבירה של מעשה סדום, עבירה על סעיף 347(ג) בנסיבות סעיף 345(א) לחוק העונשין, ביחס לאירוע החדרת איבר מינו של הנאשם לתוך ישבנו של המתלון באירוע של יום שישי.

אהרון משניות, שופט

כב' השופטת יעל רז-לוי - אב"ד

יעל רז-לוי, שופטת

אני מסכימה.

כב' השופטת גילת שלו

אני מסכימה.

גילת שלו, שופטת

לפיכך הוחלט, כאמור בחוות דעתו של השופט משניות, להרשיע את הנאשם ב-3 עבירות של מעשים מגונים, ובעבירה אחת של מעשה סדום, כמפורט לעיל בפסקה הקודמת.

ניתנה היום, י"ט אלול תש"פ, 08 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.

אהרון משניות,
שופט

גילת שלו, שופטת

יעל רז- לוי, שופטת